
A Piarista Rend Generálisi Kongregációja

**PIARISTA
HIVATÁSGONDOZÁSI
DIREKTÓRIUM**

Piarista füzetek

8

A Piarista Rend Generálisi Kongregációja
Piarista hivatásgondozási direktórium

Piarista füzetek 8.

Sorozatszerkesztő

Tózsér Endre

- 1. A piarista karizma ma**
44. Egyetemes Káptalan (1997)
Budapest, 1998
- 2. Világiak a piarista iskolában**
44. Egyetemes Káptalan (1997)
Budapest, 1998
- 3. A Piarista Testvériség (PIT)**
Generálisi Kongregáció (1988)
Budapest, 1998
- 4. Gyakorlati útmutató a provinciái káptalanhoz**
Generálisi Kongregáció (1994)
Budapest, 1999
- 5. A piarista szolgálat**
A nevelés által evangelizálni Kalazancius stílusában
Generálisi Kongregáció (1999)
Budapest, 1999
- 6. Kalazancius és konstitúciója**
Dionisio Cueva Sch. P. (1979)
Budapest, 1999
- 7. Kalazanci Szent József**
A piarista rend alapítója
Quirino Santoloci Sch. P. (1994²)
Budapest, 1999
- 8. Piarista hivatásgondozási direktórium**
Generálisi Kongregáció (1992)
Budapest, 2000

A Piarista Rend Generálisi Kongregációja

**PIARISTA
HIVATÁSGONDOZÁSI
DIREKTÓRIUM**

Kalazancius Tanulmányi Központ
Budapest, 2000

A fordítás alapjául szolgáló mű:
Congregazione Generale dell'Ordine delle Scuole Pie:
Direttorio Scolopico di Pastorale Vocazionale,
Edizioni Calasanziane (Collana Quaderni n. 15),
Roma, 1992.

Fordította
DR. DOMOKOS GYÖRGY

A fordítást az eredetivel egybevetette
TŐZSÉR ENDRE SCH. P.

MEGJELENT A PIARISTA REND
MAGYARORSZÁGI TARTOMÁNYFŐNÖKÉNEK
105/2000. SZÁMÚ ENGEDÉLYÉVEL.

© A Piarista Rend Generálisi Kongregációja, 1992
Hungarian translation © Dr. Domokos György, 2000

ELŐSZÓ

Az 1991-ben megtartott egyetemes káptalan kidolgozott egy sor irányelvet (politikát) a rend számára az abban az esztendőben kezdődő hatéves periódusra. Ezeknek az irányelveknek az együttesét a káptalani atyák tíz csoportba sorolták, majd fontossági sorrendet állítottak fel közöttük.

Az első, tehát a legfontosabbnak tartott csoport címe a következő lett: *„Fokozzuk az invitálást a piarista hivatásban való osztozásra.”* Ebbe a tematikus csoportba hét cselekvési irány tartozik, amelyek közül a negyedik így szól: *„Közös munkával ki kell dolgozni a rend hivatásgondozási direktóriumát, mint közösségeink és az egyes szerzetesek fogékonyabbá tételének és kézzelfogható cselekvésre ösztönzésének eszközeit.”*

Ez az irányelv a generálsi kongregáció kétéves tervének kialakításakor a következő konkrét célkitűzés formáját öltötte magára: *„Össze kell hangolni a rend hivatásgondozási direktóriumának elkészítését 1992 szeptemberének vége előtt.”* Most e célkitűzés megvalósításának gyümölcsét adjuk át, ám előbb hadd utaljunk röviden kidolgozásának egyes szakaszaira.

Maga az egyetemes káptalan még 1991 júliusában elfogadott egy vázlatot, s ennek alapján dolgozott a témán egészen 1992 áprilisáig néhány rendtartomány hivatásgondozó csoportja. Ezek megküldték írásban kidolgozott javaslataikat a rend központja számára.

A generálsi kúria 1992 júniusában mutatta be a direktórium tervezetét, amelyet ezután néhány érdekelt csoport áttanulmányozott. Megtárgyalták a Salamancában megrendezett hivatásgondozó koordinátorok találkozásán is 1992 júliusában, ahol a generálsi kúria képviselőin kívül részt vettek Európa és Amerika tíz rendtartományának tagjai is. Az értékes hozzászólások felhasználásával Rómában elkészült a direktórium módosított változata, amelyet a generálsi kongregáció 1992. november 9-i ülésén elfogadott.

A jelen direktórium emellett magában foglalja az egyetemes káptalan hivatásgondozással kapcsolatos irányelveinek útmutatásait is. Így elmondhatjuk, hogy ez a dokumentum ezeknek az irányelveknek a gyakorlatba történő átültetését is magában foglalja.

Íme áttekintésszerűen az említett hét irányelv:

1. Az ifjúsági pasztorációs munka szükséges előfeltétele a hivatásgondozásnak.
2. A hivatásgondozásnak elsődleges helyet kell biztosítani az egyes közösségek és intézmények programjainak kialakításakor. Minden egyes rendtartománynak ki kell dolgoznia az erre vonatkozó speciális éves tervezetét.
3. A leghatékonyabb meghívás a piarista élethivatásra maga a szerzeteseinkben és közösségeinkben megjelenő élet, öröm, apostoli elhivatottság.
4. Közös munkával ki kell dolgozni a rend hivatásgondozási direktóriumát, mint közösségeink és az egyes szerzetesek fogékonyabbá tételének és kézzelfogható cselekvésre ösztönzésének eszközét.
5. Kifejezett felhívással kell fordulni a fiatalok (diákjaink) felé, hogy igyekezzenek hitüket teljességben megélni, különösképpen küldetésünk sajátos területén.
6. A hivatásgondozásnak alkalmazkodnia kell az egyes országokban jellemző gondolkodásmódhoz.
7. Gondoskodni kell arról, hogy mindazok, akikben szerzetesi hivatás jelei mutatkoznak, segítséget kapjanak e hivatás kibontakoztatására.

Ez a direktórium, amelynek kidolgozása a rendben egy teljes esztendő telt igénybe, valóban az utóbbi évtized gyakorlatának és reflexióinak gyümölcse. Hiszen 1982-ben jelent meg a püspökök és az egyházi hivatások felelősei II. nemzetközi konferenciájának (Róma, 1981) záródokumentuma. Mi ezt az iratot vettük alapul *A piarista szerzetes kezdeti képzése* című dokumentumunk megfogalmazásakor, amelyben szó esik a hivatásgondozásról is.

Kezdetben talán nem figyeltünk fel kellőképpen az említett római dokumentum gazdagságára, de aztán mindinkább elméleti és gyakorlati iránymutatónkká vált a rendi hivatásgondozás területén. Ha ma elolvassuk ezt a dokumentumot, *„tíz év távlatából is teljesen érvényes, és továbbra is biztonságos és megbízható vezetőnk mind doktrinális szempontból, mind a lelkipásztori munkában”*.

Tíz év elteltével a Szentszék közzé tette bizonyos konzultációk és vizsgálatok eredményét, amelyek e direktívák gyakorlatba való átültetését voltak hivatva felmérni az egyes püspöki karok, illetve szerzetesi konfe-

renciák területén. Ez az újabb dokumentum *A hivatásgondozás fejlődése a helyi egyházakban* címet viselte. Fellelhető benne az utóbbi évek hivatás-gondozási tapasztalatai, de olyan új utakat is mutat, amelyek elősegítették újabb hivatások születését és megerősödését. E két dokumentumból „hasznos következtetéseket lehet levonni egy új, követendő program számára, hogy olyan megfelelő hivatásgondozást alakítsunk ki, amely az egyházban egységes, s ezáltal minden egyes tagját bevonja a hivatások szolgálatában végzett munkába.”

Az említett két dokumentum, a *Christifideles laici* és a *Pastores dabo vobis* apostoli buzdítások, valamint az *Irányvonalak a szerzetes intézményekben folyó képzéshez* című dokumentum képezik a jelen *Piarista hivatásgondozási direktórium* ekkleziológiai alapját, doktrinális és pasztorális szempontból egyaránt. Kalazanciusi alapját saját hagyományainkban kell keresnünk, különösképpen a legutóbbi egyetemes káptalanok és a nagyobb előjárók tanácsának legutóbbi megnyilatkozásaiban. Ezek a testületek az említett 1982-es képzési direktórium mellett 1991-ben kiadták *A piarista szerzetes képzése* (PSZK) című dokumentumot is. Ami a kérdés gyakorlati oldalát illeti, a rend egyes rendtartományaiban megvalósuló tervezetekre és tapasztalatokra hivatkozhatunk.

Szívből buzdítunk tehát mindenkit a jelen direktóriumot ihlető egyházi és piarista dokumentumok olvasására és tanulmányozására. Ezekből nyerhetjük az eligazítást azokban a teológiai és lelkipásztori kérdésekben, amelyeken a direktórium alapszik. Arra is szolgálhat egy ilyesfajta tanulmányozás, hogy még inkább rádöbbenjen felelősségünkre. E dokumentumok segítségével tehetjük magunkévá azokat a pedagógiai és lelkipásztori irányelveket is, amelyeket szeretnénk a gyakorlatba átültetni.

A direktórium felépítése követi azt a szerkezetet, amelyet *A piarista szerzetes képzése* című dokumentumban már láthattunk, hiszen ez annak a dokumentumnak mintegy függelékét képezi: a 88. pontban leírt „a hivatás kezdeti megerősítése” időszak bővebb kifejtését tartalmazza.

Az első szakaszban „a piarista hivatás mibenlétéről” olvasunk (2–6.). Ez a rész erősen támaszkodik a PSZK első, ugyanilyen címet viselő szakaszára (4–21.), mintegy kiemeli ennek a hivatásra vonatkozó elemeit.

A második szakasz – *Ifjúságpasztoráció és hivatásgondozás* (7–12.) – rámutat a szoros összefüggésre az általános elvek és az egyes esetek között az

ifjúságpasztorációban, valamint az utóbbi kapcsolódását sajátos piarista hivatásunkhoz.

A harmadik szakasz – *Közös elemek a hivatás kezdeti megerősödésében* (13–36.) – a PSZK *Közös elemek* (27–84.) című fejezetének témáit veszi sorra, ám a hivatásgondozás szemszögéből: a laikusok és a különféle csoportok, a piaristák és a különféle közösségek mint a hivatásgondozási munka felelősei; célkitűzések, a képzés tartalma és ennek elsajátítási folyamata; az ezt elősegítő struktúrák (direktóriumok, hivatásgondozó „csapatok”, tervezetek).

A negyedik szakasz – *Speciális elemek a képzés különböző fázisaiban* (37–74.) – a leghosszabb, csakúgy, mint a neki megfelelő szakasz a másik dokumentumban: *Speciális elemek* (85–267.). Ez a szakasz mintegy illusztrálja a hivatásgondozás három fázisát, a jelöltek három korcsoportjának megfelelően. A 46., 58., 67., pontok tartalmát alaposan hozzá kell igazítani az eltérő körülményekhez. Inkább csak javaslatokat tartalmaznak, amelyeknek alapján maguk a rendtartományok dolgozhatnak majd ki konkrét terveket.

A direktórium végén egy összefoglalást találunk, amely szól azokról a gyümölcsökről, amelyeket a rend megújított hivatásgondozásától várunk, és felidézi Mária és Kalazancius példáját, pártfogásukért könyörögven (75–79.).

A rendtársak és közösségeik, a világi nevelők és a piarista intézmények kezébe és szívébe ajánljuk ezeket a gondolatokat és cselekvésirányokat, amelyek a hivatásgondozás munkáját törekszenek elősegíteni. Az Úrtól, Szűz Máriától, valamint Kalazanci Szent Józseftől kérjük, segítsenek, hogy e munka gyümölcsöket teremjen életünk jó talaján, amelyet a gyerekek és a fiatalok nevelésére és az evangéliumhoz való elvezetésére szentelünk.

Róma, 1992. november 27.

Antonio Maria Perrone
Ruppert József
Miguel Angel Asiain
José Antonio García Nuño
generálisi asszisztensek

Josep Maria Balcells
generális

Josep Antón Miró
Jesús María Lecea
delegátusok

Jesús Miguel Lesaga
generálisi titkár

RÖVIDÍTÉSEK

CC	<i>Constitutiones Sancti Josephi Calasanctii</i> (1622)
ChL	<i>Christifideles Laici</i> [Világi krisztushívők]. II. János Pál pápa apostoli buzdítása (1988)
EK'91	43. egyetemes káptalan: <i>A piarista rend úton a harmadik évezred felé: Emlékezés és prófécia</i> (1991)
ET	<i>Evangelica Testificatio</i> (1971)
FKT	<i>A Piaristák Folyamatos Képzéséről szóló Direktórium Tervezete</i> (1992)
HF	<i>A hivatásgondozás fejlesztése</i>
Irányelvek	<i>Irányelvek a szerzetes intézményekben folyó képzéshez</i> (1990)
K	<i>A Kegyes Iskolák Rendjének Konstitúciói</i> (1986)
KK	<i>A piarista szerzetes kezdeti képzése</i> (1982)
KT	<i>A generálisi kongregáció 1991-1993-ra vonatkozó kétéves tervezete</i> (1991)
LE	<i>Az egyháznak a szerzetes életről szóló tanításának lényegi elemei</i> (1983)
LevGy	Leodegario Picanyol: <i>Kalazanci Szent József leveleinek gyűjteménye</i> (1950-1959, 1988)
MR	<i>Mutuae Relationes</i> (1978)
OPR	Olasz Piarista Rendtartomány: <i>A piarista szerzetes kezdeti és folyamatos képzése</i> (1980)
PDV	<i>Pastores dabo vobis</i> . II. János Pál pápa apostoli buzdítása (1992)
PÉSZD	A Klérus Kongregációja: <i>A papi élet és szolgálat direktórium</i> (1994)
PFKD	<i>A piaristák folyamatos képzésének direktórium</i> (1994)
PHD	<i>Piarista hivatásgondozási direktórium</i> (1992)
PI	<i>Potentissimum institutionis</i> . A szerzetes intézményekben folyó képzés irányelvei.
PIT	<i>A Piarista Testvériség</i> (1988)
PSZK	<i>A piarista szerzetes képzése. Direktórium</i> (1991) [= FES]
R	<i>A Kegyes Iskolák Rendjének Regulái</i> (1986)
Ruiz	Angel Ruiz Isla: <i>A piarista szerzetes és folyamatos képzése</i> (1982)
SZNFA	<i>A szemináriumi nevelők felkészítésének alapelvei</i> (1993)
TÉK	<i>Testvéri élet közösségben</i> (1994)
Tonti	<i>Tonti bíboroshoz intézett emlékirat</i> (1621)
ZáróD	<i>A hivatásokról szóló II. nemzetközi kongresszus záródokumentuma</i> (1982)

BEVEZETÉS

1.

A piarista szerzetes képzése című általános direktórium, amelyet a rend 43. egyetemes káptalana fogadott el, úgy írja le a szerzetesek kalazanciusi szellemben történő képzését, mint hivatásuk globális növekedésének folyamatát, elsősorban lelki tapasztalatban való gyarapodás révén. Ebben az összefüggésben vázolja fel az állandó képzést, amely a szerzetes életének egészét átfogja annak minden vetületében, és három, tartományban eltérő időszakra bontható: a hivatás útjának elején *előzetes képzés*, ezután a négy intézményes szakaszra bontott *kezdeti képzés*, majd az örökfogadalmas piaristák *folyamatos képzése*.

Az állandó képzés e három szakasza – tényezőit, környezetét, céljait és tartalmát tekintve – egységes és állandó alapokon nyugszik, bár ez nem zárja ki, hogy az egyes időszakokban eltérő dolgok elsajátításáról lehet szó, és ennek megvalósításához más-más eszközöket vehetünk igénybe.

Emellett az egyes szakaszokat egy bizonyos „körforgás” kapcsolja kölcsönösen össze, s külön-külön nem is létezhetnek. A hivatásgondozás ugyanis a megújulás útját jelenti a folyamatos képzésben élő szerzetesben, a kezdeti képzés pedig igen fontos szakasza a folyamatos növekedésnek, s mindkettő szervesen illeszkedik közös szerzetesi hivatásunk identitásába.

Az egyes képzési szakaszok kölcsönös kapcsolódása szoros összefüggéseket hoz létre az *A piarista szerzetes képzése* általános direktórium és a két másik direktórium között: az egyik a hivatásgondozásról szól, a másik pedig a folyamatos képzésről, hiszen e kettő kölcsönösen kiegészíti az elsőt, s ezért felépítésükben is azt idézik.

A jelen dokumentum, a *Piarista hivatásgondozási direktórium* éppen ezért szerves egységet alkot a másik két direktóriummal, és illeszkedik abba a tervbe, amelynek irányában a rend jelenleg haladni igyekszik: hogy a piarista identitásból kiindulva a rend megvalósítsa a gyerekek, a serdülők és a fiatalok körében végzett lelkipásztori

munkájába illeszkedő hivatásgondozást, az egyház életével tökéletes harmóniában, amely jelenleg világszerte a hivatásgondozó missziós munka időszakát éli.

1. A PIARISTA HIVATÁS

2. *Az egyház: meghívott és küldetéssel felruházott közösség*

Az egyházban a piarista hivatás csakúgy, mint minden más hivatás, a tágabb értelmű keresztény hivatásra épül, amelynek gyökere a kereszttség szentsége. Ennek révén lesz ugyanis tagja minden egyes hívő Isten prófétai küldetéssel megbízott népének.

Isten népe, amelynek előképe az ószövetségi nép, az Atya elhatározásából született, az idők teljességében Jézus, a megtestesült Ige elküldésével bontakozott ki, és a Szentlélek működése révén jut el a teljes érettségre, hiszen Ő vezeti és lelkesíti az egyházat az egész emberiség megszentelésére irányuló küldetése során. Isten Lelke tehát az, aki a hitre meghív mindnyájunkat, Ő tesz minket tanítványokká és tanúságtevőkké. Ő adja ajándékait az egész egyháznak, hiszen az egyház Krisztus jelenlétének jele és eszköze, s egyszerre jelenti a kiválasztottak közösségét és az Úr meghívásának útját is.

Az egész egyház ezért állandóan a meghívás és a küldetés állapotában él, úgyhogy a hivatásgondozás mélyen át van itatva egyházas érzülettel.

3. *Kalazancius meghívása*

Maga Kalazanci Szent József is az egyházi közösségben hallotta meg a Szentlélek szavát: a szegény gyerekek sorsában érezte meg, hogy szorosabban kell követnie az Urat. A meghívó szóra úgy válaszolt, hogy még nagylelkűbb odaadással élte meg Isten országának evangéliumát: életét Isten szolgálatára szentelte a szegény gyerekek segítségével, akiknek evangelizálására és tanítására meghívást érzett a jámborságban és tudományban (*pietas et litterae*) való nevelés által.

4. *Apíarista szerzetesek hivatása*

Mi, piarista szerzetesek magunkénak mondjuk ezt a lelki tapasztalatot, s úgy törekszünk Jézust követni, ahogyan Kalazancius. Hozzá hasonlóan mi is úgy érezzük, hogy gazdag aratásra hív az Úr, korunk társadalmának evangelizálására a gyerekek és fiatalok elsősorban a pietásban történő nevelése révén, már első élet éveiktől kezdve, különösen figyelve a szegényekre. Jól tudjuk, hogy az Úr az egyházban ugyanúgy megadja nekünk is Szentlelkét, mint ahogyan Kalazanciusnak megadta, hogy az ő nevében teljesítsük küldetésünket, és mind inkább hasonlónak váljunk hozzá.

5. *Aszerzetes képzése mint hivatásának tápláló forrása*

Ahhoz, hogy valóban megélhessük keresztény és kalazanciusi mi voltunkat, Jézus követésének a piaristákra jellemző módját a mai kor társadalmában és a világban, táplálnunk kell hivatásunk legrejtettebb forrását, Isten szeretetének és az ember szabadságának kimondhatatlan és folytonos párbeszédét. Ennek formája a folyamatos képzés, személyesen és közösségi szinten: nem más ez, mint a kapott ajándékra adott válasz, a teljesség felé törekvő növekedés. Ezért nem lehet különválasztani a hivatásgondozást és a folyamatos képzést, hiszen kölcsönösen feltételezik és erősítik egymást. Ezenkívül mindkettőnek – miként a hivatás kibontakoztatásának is – alapja a piarista identitás: ezt kell megismerni és elsajátítani az első szakaszban, elmélyíteni és megélni a másodikban, a hivatásgondozás során pedig erről kell tanúságot tenni, és ezt kell felkínálni.

6. *Afiatalok hivatásának szolgálatában*

Ha így éljük meg szerzetesi identitásunkat, az egyház és a társadalom szolgálatára állunk, amikor segítünk a gyerekeknek és a fiataloknak, hogy megeljük útjukat, felismerjék keresztény hivatásukat a világban, és sajátos meghívottságukat az egyházban. Ez az az életút és lelki fejlődés, amelyen a Lélek minden egyes embert meghív az Isten misztériumával való végleges találkozásra. Mivel azonban ezt az utat megélni nem könnyű, hiszen „az ember szívében rossz szándékok lakoznak”, és a világ által felkínált értékek sokszor hami-

sak, szükséges az ember nevelése és hivatásának gondozása: ez segítheti a fiatalokat abban, hogy megtalálják saját magukat, hogy fedezzék sajátos küldetésüket a történelemben, a Szentlélek által megvilágított önismeret révén. Csak így bontakoztathatják ki életüket boldogságban, csak így fogadhatják el életüket mint hivatást.

2. IFJÚSÁGPASZTORÁCIÓ ÉS HIVATÁSGONDOZÁS

7. *Az ifjúságpasztoráció és a hivatásgondozás összehangolása*

Ahhoz, hogy a hivatásgondozás kitűzött céljait elérhessük, keresztény fiatalok közösségeire van szükség, ahol megfelelő a légkör Isten szavának meghallásához, hogy így mindenki megérlelődhesen hivatása. Ez azonban csak akkor lesz lehetséges, ha mi is odafigyelünk a gyerekek és a fiatalok körüli lelkipásztori munkára, és azt testvéri és egyházas lelkülettel végzzük. A tapasztalat azt mutatja, hogy az ifjúságpasztoráció és a hivatásgondozás szorosan összefüggenek. A hivatások gondozása a gyerekek, a serdülők és a fiatalok körében végzett lelkipásztori munkában gyökerezik. Sőt a lelkipásztori munka csak akkor nevezhető teljesnek és hatékonnak, ha nyomon követi minden egyes fiatal saját küldetését, felkínálva számukra a keresztény előtt kínálkozó hivatásokat, beleértve a papságot, a szerzetességet és a piarista hivatást is.

8. *A hivatásgondozásnak az egész lelkipásztori munkát át kell járnia*

Ezek szerint lelkipásztori munkánk minden egyes összetevőjének a hivatás megtalálására kell irányulnia: célja az, hogy az egyes embereket eljuttassa az Isten misztériumával és üdvözítő tervével való találkozásra, hogy ezt szabadon választhassa a maga élete számára. Manapság ott születnek hivatások, ahol jól szervezett ifjúságpasztorációt végeznek, amelybe szorosan beleilleszkedik a hivatásgondozás is.

A fiatalok számára mindkettő azt a lehetőséget kínálja fel, hogy személyesen Krisztussal lépjenek kapcsolatba; erős és mélyen átélt tapasztalatra tegyenek szert a keresztény közösségen belül, javaslatokat kapjanak hivatásukra vonatkozólag, és támogatást érezzenek maguk mögött mind egyénileg, mind csoportosan.

Ebben az értelemben elmondhatjuk, hogy a hivatásgondozás nemcsak kiegészítője az általános lelkipásztori munkának, hanem éppen központi célkitűzése. Ha ez a célkitűzés az egyes emberekre vonatkozólag nem volna jelen a lelkipásztori munkában, akkor a lelkipásztori munka könnyen abba csapdába esne, hogy csupán ideológiai nevelést valósít meg, vagy pusztán pszichológiai, nevelői vagy éppen humanitárius szolgáltatással lesz egyenértékűvé.

9. *A hivatásgondozást hátrányosan befolyásoló tényezők*

Abban a világban, amely ma a serdülőket és a fiatalokat körülveszi, sok minden van, ami meggátolja a keresztény élet kialakulását és fejlődését, a hivatás kérdésének felmerülését.

Felsorolunk néhányat:

- A kulturális környezet száműzi a valódi értékeket, előtérbe helyezi a „gyenge gondolkodásmódot”.^{*}
- A modern antropológiai látásmód olyan életet tart jónak, amelyben nincsenek komoly választások és elkötelezettségek, a részletek dominálnak, és csak az számít, ami örömet okoz, és ami azonnal bekövetkezik.
- A szabadság individualista felfogása is ebben az irányban hat, táplálja az ösztönelvűséget és a hedonizmust, az önző, másokra tekintettel nem lévő fogyasztói gondolkodásmódot, az emberi biztonság pragmatikus keresését, az eszményekről és valódi életcélokról való lemondást.
- A tömegtájékoztatási eszközök kitervelten törekednek befolyá-

^{*} A „gyenge gondolkodásmód” [il pensiero debole] korunk közgondolkodása és filozófiai reflexiója számára meghirdetett program, amelyet elsősorban *Gianni Vattimo* (szül. 1936) torinói filozófus képvisel. Azt mondhatjuk, hogy a posztmodern létértelmezés olasz válfaja, iskolája, amely a modernitás végét, egy kereszténység utáni kort, erkölcsi és ismeretelméleti relativizmust, szubjektivizmust hirdet. (T. E.)

solni az emberek gondolkodását, és az előbbi mentalitást elterjeszteni.

- A szélsőjobboldali, fajgyűlölő és erőszakos csoportok újjászületőben vannak.
- Fokozódik a hit szubjektív, egyénies felfogásának terjedése.
- Bizonyos keresztény csoportok között feszültségek vannak, és gyakran igen középserű e csoportok életfelfogása.
- A szekularizmus túlsúlyra jutott jó néhány iskolában, a tanárok és a diákok közt egyaránt.
- A családokban is számos vizály zajlik, a szülők gyakorta ellenzik gyerekük papi vagy szerzetesi hivatását.
- Sok fiatal pszichológiai értelemben hosszú ideig éretlen, következképpen megmarad az ellenérzése, illetve a félelme a komoly, s még inkább a végleges döntésekkel szemben.

10. *A hivatásgondozást elősegítő tényezők*

Ugyanakkor nem szabad elhallgatnunk, hogy számos pozitív tényező pedig elősegíti napjainkban a serdülők és a fiatalok megnyílását a hit értékei és a komoly kötelezettségvállalás iránt.

Ilyenek lehetnek a következők:

- Különös figyelem övez manapság mindent, ami az igazságosságra, a békére, a környezetvédelemre, az igazság kutatására és az emberi jogok védelmére vonatkozik.
- A politikai és gazdasági korrupció láttán általános a csalódás és a bizalmatlanság a különböző országok állami apparátusával szemben, és az emberek elutasítják a diktatórikus rendszereket.
- Isten keresése újraéled, s ezt megannyi formában láthatjuk, még ha az utak és módok közül számos téves is.
- Számos egyházi csoport és közösség, egyházközség és helyi egyház nagy elevenséget mutat és reményt sugároz, s az ő példájuk a többiekre is hatással van.
- Terjedőben vannak a különféle önkéntes csoportok, amelyek készek válaszolni az új evangelizáció kihívására, annak legteljesebb értelmében.
- A kölcsönös felelősség, a szolidaritás és a haladásra való törek-

vés légköre vált uralkodóvá számos nevelési intézményben.

11. *A lelki tapasztalat és a fokozatos képzés*

A serdülők és a fiatalok, akik ilyesféle társadalmi és egyházi, családi és nevelői közegben élnek – amely tehát át meg át van szöve psziszimizmussal és reménnyel, akadályokkal és kedvező lehetőségekkel –, akkor lesznek képesek finomítani hivatáskereső érzékenységüket, ha segítik őket a spirituális tapasztalat útján egy lépcsőzetesen megvalósított képzés keretében:

- segíteni kell a fiatalot a hitéletben: engedje, hogy magához vonzza őt Jézus személye és életstílusa, amelyet Isten igéjének hallgatása révén fedezhet fel, imádságban és elkötelezett munkában válhat valóra, és a liturgikus és szentségi életben való tudatos részvétellel tehet ünneppé;
- segíteni kell a fiatalot abban, hogy felismerje az egyház lényegét: az egyház a *communio* misztériuma, amelynek küldetése van; s meg kell értenie, hogy az egyház tevékeny tagjává válva lehet Isten üdvözítő akaratának munkása;
- segíteni kell a fiatalot személyes hivatása és küldetése felfedezésében, hogy megértse, ki is ő, és mit kell tennie, hogy megjelje életének értelmét Jézust követve;
- az idők jeleiből kiindulva segíteni kell a fiatalot a történelem megértésében, a pozitív vagy negatív egyéni és közösségi tapasztalatok kritikus és tudatos megítélésében.

Mindezek a tényezők elvezethetik a fiatalokat oda, hogy a keresztény hit fényénél harmonikusan alakítsák ki saját világnézetüket, és az evangéliummal összhangban hozzák meg alapvető döntésüket.

12. *A piarista karizma szerepe a hivatásgondozásban*

Az a hivatásgondozási mód, amelyet mi, piaristák végzünk, szükségszerűen kapcsolódik sajátos hivatásunkhoz, s ezáltal a piarista rend létéhez és tevékenységéhez az egyházban és az egyházért, Isten országának szolgálatában. Így a gyerekek és a fiatalok között megjelenítjük a kalazanciusi karizmát, amely Istennek szentelt életmódunkban mutatkozik meg teljesen: abban, ahogyan felfogjuk és

gyakoroljuk a keresztény felebaráti szeretetet és abban, ahogyan a világhoz viszonyulunk a hit és a kultúra szolgálatában.

Hiteles személyek és közösségek által kifejtett evangelizáló munkánk egésze ekkor a gyerekek és a fiatalok körében az egyházban való konkrét jelenlét hírnöke lesz (*a piarista rend a maga „léteben”*), a világban végzett sajátos feladatnak hirdetése (*a piarista rend a maga „tevékenységében”*), meghívás az ebben való részvételre, egy Szentlélek sugallta út felkínálása.

3. KÖZÖS ELEMEEK

A HIVATÁS KEZDETI NÖVEKEDÉSÉBEN

3.1. A HIVATÁSGONDOZÁS KÖZVETÍTŐI, SZEREPLŐI ÉS FELELŐSEI

13. *Személyek és csoportok közvetítő szerepe a hivatásgondozásban*

A keresztény életre jellemző minden egyes hivatás magától Istentől származik, aki rendszerint közvetítőkön keresztül, legfőképpen az egyházon keresztül tudatja ezt. Minden egyes meghívás tehát olyan személyeken vagy csoportokon keresztül érkezik, akik megélik keresztény hitüket, különösképpen pedig azokon keresztül, akik egy sajátos hivatás szerint élnek, s erről tanúságot tesznek az egyházban.

14. *Világiak és keresztény csoportok*

Különös felelősségük van a hivatásgondozás terén azoknak a személyeknek és csoportoknak, akik a piarista renddel és intézményeivel kapcsolatban vannak, ott élik meg és ott teszik mind érettebbé személyes hitüket.

Ilyen csoportok és személyek lehetnek a következők:

- a keresztény családok;

- a keresztény nevelők és hittanárok;
- a Piarista Testvériség világi tagjai;
- a különféle piarista szervezetek és társulatok;
- gyerekek és fiatalok hittanos csoportjai;
- a harmadik világ szegényei körében végzett egyházi tevékenységben elkötelezett személyek;
- katolikus iskoláink nevelő testületei;
- plébániáink egyházközségi tanácsai;
- mindazok a világi társulatok, amelyek intézményeinkben a hivatások előmozdítása érdekében tevékenykednek (íma, segítség).

Ezekben a közegekben a keresztény világiakra új, pótolhatatlan szerep hárul, amely az egész hivatásgondozás hatékonysága szempontjából nagy fontosságú.

15. *Szerepük a felvilágosításban és a képzésben*

Ezeken a személyeken keresztül, ezekben a közegekben érinthet meg egyeseket Isten hívása, itt döbbenhet rá erre a meghívásra, és itt kezdheti meg ennek végiggondolását. A hivatás kibontakoztatásának kezdete ugyanis gyakorta egy olyan keresztény közösség vagy csoport műve, amely határozott elkötelezettséggel éli meg hitét, és amelyben nagy jelentősége van az egyes hívők tanúságtételének az Úr követésére való kölcsönös buzdításban.

16. *Piarista szerzetesek és közösségek*

A piarista hivatásgondozásban a legfontosabb szerep mégis kétségkívül a piarista szerzeteseké és közösségeké, akik különféleképpen, de mindannyian teljesen a nevelés evangelizáló és lelkipásztori szolgálatára szentelték életüket. A renden belül a hivatásgondozás feladatát több szinten kell megvalósítani, eltérő felelősségi fokokkal. A hivatásgondozás ugyanakkor alapvetően csakis azon áll, hogy éljük-e azt, amik vagyunk, és tanúságot teszünk-e róla. Legelőször a mi életünk láttán merülhetnek fel kérdések a gyerekekben, a serdülőkben és a fiatalokban, ez indíthatja el őket saját hivatásuk keresésének útján.

17. *Aszerzetesek Istennek szentelt közösségi és imádságos élete*
A szerzetesekben vonzó lehet Istennek szentelt, közösségi, valamint imaéletük. A hivatásgondozás szempontjából bizonyosan hatékony a hivatásokért mondott imádságon túl – amit az evangélium is ajánl – életünk folytonos imádságként való megélése, ami nemcsak az Úrhoz tartozás élő jele, hanem a lelki növekedés forrása is. Spirituális tapasztalatok nélkül fakók és szürkék lennénk, nem tudnánk megláttatni a gyerekekkel, a serdülőkkel és a fiatalokkal Isten szeretetét. Nekik is – csakúgy, mint nekünk – szükségük van Isten segítségére, amely megszabadít minket bűneinktől és pótolja hiányosságainkat, hogy követhessük Őt. A hiteles szerzetes élet tanúbizonyosság: nemcsak vonzó és kérdéseket ébresztő hatású, hanem életre kelti azt a szunnyadó hivatást, amelyet Isten ültetett egy fiatal szívébe.
18. *Aszerzetesek lelkipásztori és pedagógiai tevékenysége*
Lelkipásztori és nevelő tevékenységünk is gyakorolhat vonzó hatást. Ez talán amiatt van, hogy olyan társadalomban élünk, amely már nem ismeri az ajándék igazi fogalmát, nem érti, hogy egy fiatal hivatást érezhet a legszegényebbek és legkiszolgáltatottabbak szolgálatára, egy igazságosabb társadalom építésére egyedül az Úr és az Ő Igéje iránti hűségből. Elkötelezettségünk más emberekben is felkelti az önátadás vágyát, amelyet mindnyájan magunkban hordunk.
19. *Aszerzetesek tanúságtétele a boldogságról*
Mindent egybevetve azonban a legvonzóbb egy szerzetesben a mélyről jövő boldogság. Kevés értelme volna hivatásgondozási kampányokat szervezni, ha életünk eközben nem volna vonzó, és a fáradtság, a keserűség, a csalódottság, a szomorúság, a következetlenség vagy netán a kudarc uralná. Vonzó csakis a boldogság lehet, és ha találkozunk valakivel, aki azt megtalálta, akkor ellenállhatatlan vonzódást érzünk életformája iránt. Ezért a legjobb hivatásgondozás az, ha saját létünkkel hirdetjük, hogy Krisztus követése Kalazancius nyomában a boldogság valódi és hatékony útja.

20. *A szerzetesi élet jelentése az értékek szempontjából*

Korunkban igen fontos, hogy piarista hivatásunkhoz való állandó hűségünkben tanúságot tegyünk az életörömről, hiszen a szerzetesi életet mind kevesebben ismerik és értékelik még egyes keresztény közösségekben is, s ez részben maguknak a szerzeteseknek is hibája, mert életük a jelen világ és a modern ember számára olykor jelentés nélkülinek látszik. Még inkább elmondható a szekularizált világban nevelkedett gyerekekről és fiatalokról, hogy fogalmuk sincs a megszentelt élet lényegéről. Nekünk, piaristáknak, világosan kell látnunk, hogy ilyen környezetben élünk. Egyéni és közösségi tanúságtételünk mellett türelmes neveléssel és jól felépített, nem rögtönzött és nem elsietett hitoktatással azon kell fáradoznunk, hogy a serdülők és a fiatalok felfedezzék a keresztény szerzetesi élet értékét.

21. *Az ebből következő teendők*

Ahhoz, hogy meg tudjuk valósítani ezt a kettős feladatot: a tanúságtételt és a hitoktatást, folyamatosan munkálkodnunk kell saját emberi érlelődésünkön és lelki fejlődésünkön. Ha azt hisszük, hogy a hivatások csakis megtervezhető külsődleges tevékenységeken múlnak, ez nem volna más, mint saját, ezzel kapcsolatos felelősségünk előli menekvés. Amikor ugyanis saját emberi és lelki fejlődésünkön dolgozunk, valójában az Úrnak ajánljuk fel a lehetőséget, hogy jobban megmutatkozzék általunk, hogy életünk tisztább meghívás lehessen, vonzóbb példa és olyan jel, amely kérdéseket támaszt. Másfelől ez az életstílus nem lehet pusztán egyéni: közösséginek is kell lennie. Szolgálatunk ugyanis közösségi, és ilyen Istennek szentelt életünk is. Ezért hitelesebb és meggyőzőbb, ha nemcsak egymás mellett élünk, hanem közösségként együtt élünk. Ezért az egész piarista közösség feladata a hivatásgondozásban való részvétel, hiszen a szerzetes közösség hivatott tanúságot tenni arról az életről, amely saját hivatásának kifejeződése és felhívás mások számára.

22. *A hivatásgondozás mint a megszentelt élet dinamikus eleme*

Amilyen mértékben az egyes szerzetesek és a közösség egésze vállalja a felelősséget a hivatásgondozás terén, úgy szűnik meg e feladat részleges vagy speciális volta, és a hivatásgondozás szerves részévé válik annak az új stílusnak, ahogyan piaristákként jelen vagyunk és tevékenykedünk a társadalomban és az egyházban. Csak ha valóban megvan a hivatásokért való közös elkötelezettség, akkor van értelme kinevezni a közösségben bizonyos szerzeteseket, mint közvetlen cselekvőket és felelősöket, akkor érdemes a fiatal piaristákat arra buzdítani, hogy más fiatalok felé képviseljék ezt a meghívást, és akkor érdemes rendi hivatásgondozásunkat támogató intézményeket létesíteni.

23. *A hivatásgondozást végző szerzetesek felkészítése*

A hivatásgondozás különféle feladataival megbízott szerzetesekkel kapcsolatban igen fontos, hogy a rend minden egyes rendtartománya lásson hozzá sürgősen a hiányosságok felszámolásához, mind a rendtársak létszámát, mind felkészültségét tekintve.

Az egyházban többé-kevésbé általános a hiány a hivatások fejlődésének kísérésében, s ez rendünkben talán még súlyosabb, mint általában, mivel kevés szerzetes foglalkozik ezzel, és nincs mód a speciális felkészülésre. Mindenütt ki kell tehát jelölni e feladatra megfelelő számú alkalmas személyt, akik

- kellően fel vannak készítve;
- képesek másokat meghallgatni és képesek a párbeszédre;
- az evangélium szellemét, irgalmasságot és szeretetet, bölcsességet és ítélőképességet kaptak az Úrtól;
- ismerik a serdülők és a fiatalok lelki problémáit, szakértői a pedagógiának, a hivatás teológiájának és a lelkivezetésnek;
- valóban egyházas és piarista lelkületűek;
- lelkesednek ezért a feladatért, amelyben teljesülhet a piaristának mint *az Igazság munkatársának* a küldetése.

24. *E szerzetesek pótolhatatlan szerepe*

Csakis felkészült és lelkes szerzetesekkel biztosíthatjuk a hivatás

alakulásának folyamatában az egyes személyek és csoportok megfelelő és pótolhatatlan vezetését. Túl gyakran kellett megállapítanunk, hogy sok bontakozó hivatás azért nem jut el a megszilárdulásig és az érettségig, mert nincsenek megfelelő vezetők, akik folyamatos támaszt nyújthatnának ebben az igen fontos életszakaszban. Tény, hogy a hivatás nem növekedhet csupán esetleges tapasztalatok és találkozások révén, hanem csak egy kitartást megkívánó lelki úton előre haladva, amelyet többnyire nem lehet egyedül megtenni, hanem csak csoportosan és megfelelő lelki vezető segítségével.

3.2. A HIVATÁSGONDOZÁS CÉLKITŰZÉSEI ÉS TARTALMA

25. *A hivatásgondozás általános célkitűzése*

Mi, piaristák, mint közösség és mint egyes szerzetesek, boldogok vagyunk, hogy az Úr meghívott bennünket, „hogy e szőlőt műveljük, és e hatalmas aratásban munkálkodjunk”. Ezért tanúságot tesszünk meghívásunkról, és indítást érzünk arra, hogy hivatásgondozói munkánk általános célkitűzését kövessük:

- segítjük a fiatalokat, akiket hitre oktattunk és nevelünk, hogy felfedezhessék Isten nekik szóló hívását, és hogy erre meg is tudjanak felelni;
- ebben a munkában folyamatosan igyekszünk elemezni az egyházon belüli hivatások lehetőségét, mérlegelve a lehetséges választásokat;
- célunk, hogy a fiatalok megértsék: életük és hivatásuk ajándék, és hogy képesek legyenek elgondolkodni hivatásukról, valamint meg tudják tenni feléje az első lépéseket.

26. *Az általános célkitűzések és a képzés tartalma*

Ez az általános célkitűzés úgy válik kézzelfoghatóvá, ha a hivatás kezdeti szakaszaihoz csatlakozó egyes módszertani mozzanatok célkitűzéseiben részletezzük őket. A hívást érző fiatalok e célokat *életszerű magatartásformákban, gyakorlati tapasztalatokban és elméleti ismeretekben* válthatják valóra, a hivatás fejlődési folyamatának megfelelően.

3.3. A HIVATÁSGONDOZÁST SEGÍTŐ STRUKTÚRÁK

27. *A hivatásgondozás funkcionális struktúrái*

A hivatásgondozás céljainak megvalósításához megfelelő funkcionális struktúrákat kell kialakítani a rendben, amelyek az adott körülmények között a vezetők számára lehetővé teszik a kitűzött célok elérését.

28. *Direktóriumok, tervek és programok*

Az első segítség a hivatásgondozás területén a három direktórium: *A piarista szerzetes képzése, A folyamatos képzés*, valamint ez a dokumentum: *a Piarista hivatásgondozási direktórium*. Minden egyes rendtartomány, ha szükségesnek ítéli, kidolgozhatja saját rendtartományi direktóriumát vagy tervét a hivatásgondozásra vonatkozólag. A rend a hivatásgondozással kapcsolatos feladatokat a hatévenként kiadott irányelvekben és a kétéves időszakokra vonatkozó célkitűzéseiben határozza meg, mindannyiszor a jelen általános direktóriumban rögzített alapelveket konkretizálva. Az előbbiekkal összhangban határozzák meg az egyes rendtartományok, rendházak és intézmények a hivatásgondozással kapcsolatos saját céljaikat és terveiket, az éves és a kétéves tervezetek keretében.

29. *A rendi elöljárók szerepe*

A helyi elöljárók a rendházi közösség körében, az igazgatók a különféle nevelési intézményekben, a tartományfőnökök az egyes rendtartományokban, a generális pedig az egész rend közegében legyen a hivatásgondozás előmozdítója és lelkesítője a Konstitúcióinkban és Reguláinkban foglaltaknak megfelelően. Konkrétan a következő feladatok várnak rájuk:

- buzdítsanak folytonos imádságra a hivatásokért;
- segítsék elő a hivatásgondozási együttműködést a helyi világi papsággal és a többi szerzetesrenddel;
- járuljanak hozzá, hogy a közösség élete valóban vonzó lehessen;
- törekedjenek arra, hogy intézményeinkben és közösségeinkben kellő hangsúlyt kapjon az ifjúságpasztoráció;
- ügyeljenek arra, hogy lelkipásztori-nevelői munkánkból ne hiá-

nyozzék a hivatásgondozás szempontja;

- gondoskodjanak azoknak a csoportoknak és egyes fiataloknak az igényeiről, akik lehetséges jövőbeli hivatás jeleit mutatják.

30. *Akoordinátorok szerepe*

A rend egészét tekintve a generális atya, a rendtartományban és intézményeiben a nagyobb előjáró feladata, hogy kinevezze a hivatásgondozó koordinátorokat, akik számára megfelelő időt kell biztosítani a rájuk bízott feladatok teljesítéséhez.

A hivatásgondozási koordinátorok főbb feladatai a következők:

- tudatosítsák a szerzetesekben és a közösségekben a hivatásokkal kapcsolatos felelősségüket;
- buzdítsák cselekvésre a hivatásgondozásért felelős csoportokat, illetve titkárságokat;
- ezekkel együtt készítsenek a megfelelő szinteken terveket a hivatásgondozásra;
- ezeket a tervezeteket nyújtsák be jóváhagyásra az illetékes kongregációnak;
- működjenek közre egyházmegyei szinten az egyházi és szerzetesi hivatásokkal kapcsolatos tervekben és tevékenységekben;
- szükség esetén nyújtsanak segítséget az alacsonyabb szintekre vonatkozó tervezetek elkészítésénél és az illetékes kongregációnak történő benyújtásánál;
- mondjanak véleményt mérlegelendő ügyekben;
- legyen iránymutató és tanácsadó szerepük azok számára, akik ezen a területen dolgoznak, lássák el őket a szükséges anyagokkal;
- biztosítsák, hogy minden olyan fiatal, akiben a hivatás jele mutatkozik, megfelelő lelki vezetést kapjon.

31. *A rendtartomány hivatásgondozó csoportjának terveze*

Hivatásgondozási tevékenységünk konkrét segédeszköze, alapvető és szükséges segítője az illető rendtartomány írott terveze, amely két esztendőre fog át, operatív és ellenőrizhető, és amely folyamatosan kijelöli a szerzetesek és a világiak, a rendházak és az intézmé-

nyek tennivalóját. A koordinátorok feladata kidolgozni ezeket a programokat a rendtartományi szintű csoportok segítségével, és azoknak a tevékeny együttműködésével, akik hivatottak lesznek a tervet majd a valóságba átültetni az illetékes kongregáció jóváhagyása után.

Érdemes a program vázlatát a végleges szerkesztett változat elkészítése előtt megküldeni minden érdekelt közösségnek, hogy így valamennyi szerzetes hozzászólhasson.

32. *A tervezet kidolgozásának kritériumai*

A tervezet iránt támasztott követelmények a következők:

- legyen reális, feleljen meg a serdülők és a fiatalok élethelyzetének és gondolkodásmódjának;
- legyen vonzó, ugyanakkor szigorú is mind a hivatásgondozás felelősei, mind az érdekelt fiatalok szemszögéből;
- legyen teológiai és lelkipásztori szempontból megalapozott;
- legyen egységes, és legyen tekintettel a dolgok ésszerű sorrendjére;
- tagolódjék a piarista szerzetes család egyes ágai szerint, tekintettel a női kongregációkra, amelyek érdekeseek lehetnek a nálunk tanuló vagy intézményeinket látogató leányok szempontjából;
- legyen összehangolva más szerzetesi intézmények, valamint a helyi egyház hasonló tervezeteivel;
- legyen céltudatos, ne ragadjon meg az általánosságok szintjén, legyen konkrét, mindezt a piarista lelkületnek megfelelően;
- jelölje meg az egyes tevékenységek és ezek végrehajtásának határidejét és a felelősöket;
- működjenek közre kidolgozásukban azok a fiatalok (novíciusok és kispapok), akik a hivatásgondozási terv végrehajtásában aktív szerepet kapnak;
- szóljanak hozzá a tervezet kidolgozásához nevelő központjaink, plébániáink és más egyházi csoportosulásaink.

33. *A tervezet szerkezete*

A kétéves tervezet kidolgozása során meg kell határozni a követke-

zőket:

- a) A rendtartomány hivatásgondozási koordinátorának személye.
- b) A hivatásgondozást végző csoport tagjai a rendtartományban.
- c) Az egyes rendházak, illetve intézmények koordinátorainak személye:
 - a váci rendházban...
 - a szegedi gimnáziumban..., a sátoraljaújhelyi kollégiumban...
 - a kecskeméti plébánián,
 - a különféle csoportokban, mozgalmakban stb.
- d) A rendtartomány hivatásgondozó csoportja rendszeres összejövetelei, a következők feltüntetésével:
 - a tervezetek elkészítésére szánt idő,
 - a konkrét tevékenységek előkészítésére szánt idő,
 - az ellenőrzésre és értékelésre szánt idő.
- e) Azok a célok, amelyeket a koordinátor és a munkacsoportok maguk kívánnak megvalósítani, valamint azok a célok, amelyeket helyi felelősök révén szándékoznak előmozdítani az egyes közösségekben, intézményekben és csoportokban.
- f) Azok a személyek, akik a hivatás jeleit mutató fiatalokat az egyes intézményekben figyelemmel kísérik.
- g) Kateketikai és lelkipásztori segédanyag, amellyel a munkacsoport rendelkezik, illetve amelyet el kell készítenie.
- h) Anyagiak, amelyekre a tervet, annak elfogadása esetén építeni lehet.

34. *Részletek*

Az előző pont alatt felsorolt célok mellett a tervezetekben fel kell tüntetni a következőket is:

- kiknek íródott;
- mi a képzés tartalma, különös tekintettel a tevékenységekre és a tapasztalatokra;
- a tevékenységekért felelős személyek;
- a rendelkezésre álló erőforrások;
- a felkészülés és a megvalósítás határideje;
- a tervezett célok elérésének ellenőrzése.

35. *Az értékelés*

A kétéves tervezet értékelése során, amelyet minden évben el kell végezni, a hivatásgondozást irányító munkacsoport, valamint a rendtartományi kongregáció adjon választ a következő kérdésekre:

- a) Van-e valóban hivatásgondozásra vonatkozó terv?
- b) Ismeri-e ezt mindenki (szerzetesek, rendházak, intézmények)?
- c) A tervezet világos, konkrét és ellenőrizhető-e?
- d) A tervezetben jól körül vannak-e határolva a célkitűzések, a tartalom, a felelősök, az erőforrások, a határidők stb.?
- e) Van-e rendtartományi hivatásgondozó koordinátor, működik-e a hivatásgondozó munkacsoport, vannak-e rendszeres összejöveteleik, készítenek-e tervezeteket, buzdítanak-e, ellenőriznek-e?
- f) Hétköznapi munkájuk mellett van-e a rendtartományi és a többi koordinátornak elegendő ideje feladataik végrehajtásához?
- g) A rendtartomány, az egyes közösségek és intézmények nyújtanak-e kellő anyagi támogatást a hivatásgondozásnak?
- h) Végeznek-e rendszeres imádságot a hivatásokért, van-e ennek kidolgozott formája (vannak-e az ima, az elmélkedés céljára készült segédletek)?
- i) Van-e kellő alapja a hivatásgondozó munkának az egyes szerzetesek és közösségek hiteles életvitelében?
- l) Készítenek-e fel a rendtartományban hivatásgondozást végző személyeket, esetleg hivatásgondozási szakértőt?
- m) Össze van-e hangolva és van-e folyamatosság a hivatásgondozás, a kezdeti képzés és a folyamatos képzés között?

36. *A következő tervezet elkészítése*

A kétéves időszak végén a lezárt periódusra vonatkozó tervezet egyes pontjainak teljesítését ellenőrizni kell, hogy lássuk az eredményeket, és hogy új erővel lássunk neki az új kétéves tervezet elkészítéséhez és végrehajtásához.

4. SPECIÁLIS ELEMEEK A KÉPZÉS EGYES SZAKASZAIBAN

4.1. A HIVATÁSGONDOZÁS MÓDSZERTANI KÉRDÉSEI

37. *„A hivatás evangéliumának” szakaszai*

A hivatás alakulásában megkülönböztethetünk három jellegzetes szakaszt, amelyet az úgynevezett „hivatások evangéliuma” így ír le: „Jézust keresni, követni és Vele maradni.”

Ez a dinamikus folyamat három szakaszból áll: *hivatásébresztés, mérlegelés és kísérés*. Ez a megkülönböztetés azonban nem annyira időrendi, hanem inkább módszertani. Mindhárom szakasznak megvan a maga általános célkitűzése, nevelési és lelkipásztori sajátossága, valamint a képzés ezeknek megfelelő tartalma.

4.1.1. A hivatás ébresztése és javaslása

38. *Az első szakasz célkitűzése*

Az első szakasz általános célkitűzése a következő:

- el kell érni, hogy mindazok a serdülők és fiatalok, akik között nevelői és lelkipásztori munkát végzünk, különösen azok, akiket erre alkalmasnak találunk, találkozzanak a hivatás személyre szóló javaslatával;
- ez a javaslat megfelelő nevelői és lelkipásztori folyamatba illeszkedjék;
- a javaslat célja, hogy a fiatalok még világosabban lássák: életük Isten ajándéka, és mindannyian arra vagyunk meghívva, hogy ezt az életet Isten üdvözítő tetteire adott válaszként éljük.

39. *Fo hászko dás a hivatások adom ányáért*

A hivatás az Úr ajándéka az egyes személy, a keresztény közösség és az egyház egésze számára. Ezért a hivatásgondozás minden egyes fázisában szem előtt kell tartanunk Krisztus szavát, amellyel arra buzdít minket: kérjük az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat ara-

tásába. Ezzel az imádságos lelkülettel nyíltan elismerjük Isten kezdeményező és vezető szerepét a hivatás ébredésében és növekedésében, ugyanakkor mi is vállaljuk saját felelősségünket, s így az Úr folytathatja üdvözítő tervét azokon keresztül, akiket aratásába szólít.

40. *Fejlesztendő képességek*

Ha ez így van, a hivatás fejlődése a lelkiismeretben veszi kezdetét a meghívás érzésének ajándéka révén. A hivatás ébresztése tehát nem más, mint a személy képességének fejlesztése az Úr hangjának meghallására és pozitív válasz adására. Ezért a hivatásgondozásban serénykedők feladata az, hogy segítsék a fiatalok lelkületében annak az alapállásnak a kialakulását, amelyben megvan a lehetőség és a készség sajátos életformák és az evangéliumi küldetés vállalására.

41. *A folyamat kezdete*

Így veszi kezdetét az az előkészítő képzési folyamat, amelyben a következő, hivatással kapcsolatos magatartásformák és képességek elsajátítását tűzzük ki célul:

- magunkból való kilépés;
- figyelés Isten jeleire;
- képesség a transzcendens értékek felfogására, lemondással járó döntések vállalására;
- várakozás „valami többre” a személy életében;
- készség a felebarát megsegítésére;
- a hit örömteli megélése és ennek másokkal való megosztásának képessége.

42. *Nevelő tevékenységek*

A képzési folyamat első részében ki kell fejleszteni olyan nevelői tevékenységeket, amelyek a serdülők és a fiatalok körében végzett lelkipásztori munka részét képezik:

- meg kell mutatni számukra, hogy a hit és a hivatás szerkezete párbeszéd: meghívás és arra adott válasz;
- kifejezetten meg kell mutatni az egyházban lehetséges különféle életformákat és szolgálati lehetőségeket, köztük a piarista hiva-

- tást;
- segíteni kell őket konkrét múltbeli vagy jelenbeli, távoli vagy közeli személyek példáján keresztül annak megértésében, hogy mit is jelent Jézus Krisztus radikális követése;
 - segíteni kell őket saját életük értelmének és jövőjüknek keresésében;
 - apostoli tevékenységet kell folytatni olyan környezetben, amelyben különösképpen hiányzik a nevelői és hitoktatói segítség;
 - kezdeményezni kell az imádság útján való elindulást;
 - meg kell ünnepelni Isten igéjét és a szentségeket;
 - meg kell beszélni csoportosan a hivatással kapcsolatos problémákat;
 - személyes dialógust kell folytatni a nevelővel.

43. *A hivatás nyílt felkínálása*

Amennyiben egy vagy több serdülő és fiatal pozitívan válaszol a hivatást ébresztő első lépésekre, eléjük lehet állni egy nyíltabb javaslattal. Ennek jellege meghívás, amely a személyes kapcsolatból születik meg, és célja, hogy a fiatal feltegye magának a kérdést: hívja-e őt az Úr valamely sajátos egyházi szolgálatra.

44. *A felkínálás feltételei*

Ahhoz, hogy ez a javaslat korrekt lehessen, meg kell felelnie bizonyos feltételeknek:

- legyen tekintettel az ember lelki növekedésének törvényszerűségeire;
- a közeledés mindig a személyes szabadság tiszteletben tartásával történjék;
- a javaslattételt megfelelő hitoktatói folyamatnak kell támogatnia;
- alaposan ismerni kell a meghívás címzettjét.

45. *A legmegfelelőbb időpontok*

A nyílt meghívás legmegfelelőbb időpontjai a következők lehetnek:

- amikor a fiatalat gondjainkra bízják;
- a csoportvezető személyes beszélgetése csoportjának tagjaival;
- hittan- vagy imacsoportban, amikor arról van szó, hogyan lehet

- személyes hitünket teljesebben megélni;
- élet-áttekintések alkalmai vagy lelkigyakorlatok;
- bibliai hivatástörténetek olvasása és magyarázata;
- saját vagy idegen országbeli elkötelezett keresztényekkel való találkozás;
- bizonyos liturgikus ünnepek;
- a lelkivezetés és a bűnbánat szentsége;
- a bérálásra előkészítő hittan;
- a fiatalok személyes terveiről szóló beszélgetés.

Az ilyen és hasonló alkalmak megkívánják, hogy az illető piarista közel legyen a fiatalokhoz, jelenléte jelentsen valamit számukra, és állandóan köztük legyen.

46. *A képzés tartalma*

A) ÉLETSZERŰ MAGATARTÁSFORMÁK (az első jelek)

1. Hála Isten iránt; a személyes képességek és tulajdonságok felajánlása az Ő kezébe;
2. annak felfedezése, hogy az élet szolgálatra szóló meghívás;
3. a keresztény hivatás elkötelezett megélése a keresztség szentsége alapján;
4. annak tudatosítása, hogy az egyházban mindannyiunknak van szerepe és elvégzendő feladata;
5. személyes találkozás az Úrral az imádságban, a kiengesztelődés szentségében és az Oltáriszentségben.

B) GYAKORLATI TAPASZTALATOK (egyszerű formában)

1. Nyitott napok az iskolákban, plébániákon és különféle csoportokban;
 - egyéni és csoportos munka;
 - ének és színelőadás;
 - beszélgetés vagy kerekasztal-beszélgetés;
 - kapcsolat a hivatásgondozó koordinátorral;
 - közösségi ima az aratás Urához.
2. Tematikus segédletek;
 - személyes bibliaolvasás;

- karitatív és apostoli csoportokban való részvétel;
 - hivatástisztázó csoportok létrehozása.
3. Rendszeres hitoktatás;
 - filmek vetítése;
 - olvasóköri.
 4. Találkozók a különféle egyházi hivatások bemutatására:
 - látogatások egyházi szolgálatok megismerése céljából;
 - piarista szerzetesek, közösségek és nevelő intézmények tanúságtétele;
 - mindenféle olvasmány;
 - más intézmények hasonló csoportjaival való találkozások;
 - valamilyen könnyen érthető egyházi dokumentum olvasása;
 - olyan tevékenységek, amelyek segítenek a valóság megismerésében.
 5. Imatapasztalatok;
 - a szentségek megünneplése;
 - lelkivezetés.

C) ELMÉLETI ISMERETEK (elemi szinten)

1. Önismeret, amelynek célja magunk és mások elfogadása;
 - saját életünk története: korlátaink, lehetőségeink, ezek jelentősége;
 - kapcsolat a többiekkel, barátság, együttes növekedés;
 - a személyes jövő tisztázása saját adottságaink és lehetőségeink fényében.
2. A hivatás a Bibliában, a meghívások jellemző jegyei, a régi és mai ember válasza;
3. A keresztség hivatása, válasz egy hívásra;
 - a Názáreti Jézus: ki Ő, hol van, mit kíván tőlem;
 - Jézus követése ma.
4. Az egyház, katekézis:
 - általános meghívás az életszentségre;
 - Kalazancius és más személyek válasza;
 - különféle hivatások az egyházon belül: világi hivatások, házasság, papság, szerzetesség, missziós küldetés, piarista hiva-

tás...;

- az egyházi hivatások egymást kiegészítő jellege;
- az egyház szükségletei, a karizmák sokfélesége;
- a piarista rend és sajátos küldetése az egyháznak világban végzett missziójában.

5. Az ima és a liturgia fontossága és szükségessége; személyes életterv.

4.1.2. Mérlegelés és választás

47. *Amásodik szakasz célkitűzése*

A második szakasz általános célkitűzése a következő:

- azokat a serdülőket és fiatalokat, akikben komolyan felmerült a piarista vagy más egyházi hivatás gondolata, segíteni kell ennek mérlegelésében;
- e mérlegelés az emberi és keresztény érlelődés folyamatába illeszkedik, és felveti a személyes alkalmasság kérdését;
- így válik lehetségessé a valóban szabad és érett válasz az egyházon belüli szolgálatra szóló meghívásra.

48. *Amérlegelés feltételei*

A hivatás érlelődésének folyamatában a mérlegelés igen fontos állomás, hiszen a hivatást nem a személy alakítja ki, sokkal inkább Isten ajándéka, amelyet csak felfedezhetünk. Ezért segíteni kell a fiatalokat abban, hogy hallgassanak a belső hangra, figyelmesen vizsgálják környezetüket, hogy felfedezzék Isten akaratát életükben. Abban is segítséget kell adni nekik, hogy el tudják fogadni ezt az akaratot, dönten tudjanak mellette, és képesek legyenek szabadon válaszolni rá.

49. *Mélyből jövő motivációk*

A mérlegelés itt nem azt jelenti, hogy az embernek véleményt kellene valamiről kialakítania, még kevésbé azt, hogy logikus döntéseket kellene hoznia. Sokkal inkább arról van szó, hogy meg kell ismerni azokat a jeleket, el kell elmélkedni azon dolgok felett, amelyek a mélyből mozgatják a személyt, s újra meg újra erre figyelve kell

dönteni arról, hogy Isten miként is vezeti a serdülőket és a fiatalokat személyiségükön és egyéni élettörténetükön keresztül.

50. *Amotivációk tisztázása*

A mozgatórugók persze nem mindig világosak, sokszor az érintett személy előtt is rejtve maradnak. Bizonyos okok visszavezethetők a társadalmi környezetre vagy közelálló személyek hatására: családtagokéra, barátokéra, nevelőkére...

Vannak olyan mozzanatok, amelyek az ember fizikai igényeiből, vágyaiból, elképzeléseiből fakadnak; mások az érzelmi életben gyökereznek: érzelmi szükségletek, hiányérzetek, az elismertség utáni vágy vagy komplexus; végül vannak olyan okok, amelyek az emberi értelemből származnak, az emberekről vagy az eseményekről kialakított elgondolásokból.

51. *Mérlegelés az evangélium fényénél*

Mindezeket a motivációkat figyelembe kell venni, de a hivatás mérlegelésének alapja nem lehet más, mint az Isten személyes jelenlétéből származó motívumok, Isten országa evangéliumának megtapasztalása. Természetesen a többi mozzanatokat is meg kell ismereni, el kell fogadni és a gyakorlatban fel kell használni, hogy ezáltal is jobban megismerhető legyen Isten akarata.

52. *A lelkivezető által nyújtott segítség*

A mérlegelés feladata arra a fiatalra vár, akinek felkínálták a hivatás útját, s ezen az úton olyan embereknek kell őt segíteniük, akiknek e téren megfelelő gyakorlatuk van, főként lelkivezetőjének. Ha a fiatal elmélyül a motivációkban, felismerheti a hivatás jeleit:

- a lelkét megragadó értékekben: milyen irányba mozgatják ezek, hogyan hatnak viselkedésére;
- a tulajdonságait és képességeit hogyan vállalja fel, és hogyan kamatoztatja;
- milyen helyet foglal el életében az Úr, és milyen irányba vezeti őt;
- milyen új lehetőséget vagy életcél-t fedez fel önmaga számára.

53. *Mérlegelés a rend részéről*

A mérlegelést ugyanakkor a piarista rendnek is el kell végeznie, amelynek feladata, hogy meggyőződjön a hivatás hitelességéről és a fiatal alkalmasságáról, majd pedig felvegye körébe a fiatalt, hogy az kellő időben megkezdhesse képzése első szakaszát. Az a személy vagy csoport, amelynek feladata egy serdülő vagy fiatalember hivatásáról dönteni, rendelkezzen világos kritériumokkal, hogy ezeket egységesen alkalmazza a legkülönbözőbb helyzetekben, és így tárgyilagos legyen a döntése: tartsa tiszteletben a mutatkozó jeleket, és vegye számba a jelölt korának megfelelő fejlődési szakasz sajátosságait.

54. *Az alkalmazott kritériumok értéke*

Talán érdemes itt utalnunk arra, hogy az alább felsorolt kritériumok csupán iránymutató jellegűek. Ha nem ilyenek lennének, figyelmen kívül hagynánk a fiatalok egyéniségét, és nem tulajdonítanánk sem jelentőséget, sem hatékonyságot magának a képzési folyamatnak. A legalkalmasabbak pusztán kiválogatása más, mint az alkalmatlanok félreállítása. Éppen ezért a válogatás során óvakodni kell a túlzott perfekcionizmustól, hiszen akkor nem tulajdonítanánk jelentőséget a hivatás fejlődésének, növekedésének és előrehaladásának.

55. *Az emberi dimenzióra vonatkozó kritériumok*

Vannak olyan kritériumok, amelyek a jelölt emberi dimenziójára vonatkoznak:

- testi-szellemi egészség;
- megfelelő szellemi képesség;
- érzelmi kiegyensúlyozottság és normális viselkedésmód másokkal szemben;
- jelleme legyen nyílt és örömteli, ne túl érzélgős, melankolikus vagy félénk;
- megfelelő érettség ahhoz, hogy megkezdhesse kellő időben a kezdeti képzést;
- képesség a gondolkodásra, érvelésre, munkára és tanulásra;
- folyamatos meghaladása a pusztán érzelmi és idealisztikus hiva-

tásképnek;

- saját maga és a valóság helyes elfogadása;
- becsületesség, őszinteség, felelősségérzet, önfegyelem;
- képesség a mások iránti bizalomra, az együttlétre, a csoportban végzett munkára;
- képesség mások szolgálatára és segítésére, érzékenység mások gondjai iránt;
- többé-kevésbé pozitív családi háttér.

56. *A keresztény dimenziót érintő kritériumok*

Vannak olyan kritériumok is, amelyek a jelölt keresztény dimenziójának vizsgálatára szolgálnak:

- a keresztény szellemiség és meggyőződés spontán kifejeződése;
- hajlandóság az evangéliumi megtérésre és a hitben megélt tapasztalatokra;
- szentségi élet, imaélet és karitatív cselekedetek;
- egyre növekedő érdeklődés és szeretet Jézus személye iránt;
- tisztelet Mária mint édesanya és példakép iránt;
- szeretet az egyház iránt, és készség annak szolgálatára;
- tevékeny részvétel a saját keresztény csoportban.

57. *A sajátosan piarista dimenzióra vonatkozó kritériumok*

Végül figyelembe kell venni azokat a kritériumokat is, amelyek a sajátosan piarista dimenzióra vonatkoznak:

- egyenesség és jó szándék, túl a pusztán emberi motivációkon és a negatív jellegű okokon: a menekülésen, a menedék vagy a biztonság keresésén;
- a papi és szerzetesi hivatásnak Isten és a felebarát szolgálataként való felfogása;
- túllépés azon a veszélyen, hogy pusztán társadalmi vagy politikai okokból cselekedjünk;
- tapasztalat valamilyen apostoli jellegű munkában, kiváltképpen piarista jellegűben, mint például hitoktatás, gyermekcsoportok vagy ifjúsági csoportok vezetése, nevelési munka stb.
- alapvető szimpátia a piarista lét iránt: a rendalapító iránt, egyes

személyek, közösségek, intézmények, missziók iránt...

58. *A képzés tartalma*

A) ÉLETSZERŰ MAGATARTÁSFORMÁK (az első jelek)

1. Önmagunk valóságának, képességeinek és korlátainak elfogadása;
2. azoknak az okoknak a tisztázása és megerősítése, amelyek e sajátos életforma választásához vezettek;
3. belépés a megtérés és átalakulás folyamatába, amely segít felfedezni és mind jobban megtapasztalni Krisztus személyét és az Ő követéséhez szükséges dolgokat;
4. Mária megismerése: példaképünk Krisztus követésében;
5. az egyházhoz tartozás elmélyítése, a különféle karizmák és életformák tiszteletben tartása;
6. találkozás az egyház közösségében Krisztussal, aki így szólít mindnyájunkat országa építésére;
7. ráhangolódás a piarista rend szellemiségére és küldetésére.

B) GYAKORLATI TAPASZTALATOK (egyszerű formában)

1. a csoportos élet megtapasztalása,
 - lelkivezetés, beszélgetés,
 - a család megismerése,
 - bizonyos tesztek kitöltése;
2. életerv,
 - néhány találkozás piarista közösségekkel,
 - egyéni és csoportos értékelés,
 - hivatással kapcsolatos kérdőívek;
3. rendszeres, hivatáshoz kapcsolódó katekézis Jézus evangéliumi szellemű követéséről,
 - a szentségi és liturgikus élet gyakorlata,
 - a bérválásnak mint a hivatás szentségének megélése,
 - lelki napok és lelkigyakorlatok;
4. a Mária-tisztelet gyakorlása,
 - Máriával kapcsolatos olvasmányok;
5. a hivatással kapcsolatos kiállítások és találkozók,

- találkozás más egyházi csoportokkal;
- 6. apostoli munka, vezetéssel és az eredmények megbeszélésével;
- 7. részvétel a piarista közösség életében bizonyos alkalmakkor,
 - apostoli munka valamely piaristával,
 - rövid olvasmányok Kalazanciusról,
 - a piarista rend egyházi szolgálatának megismerése.

C) ELMÉLETI ISMERETEK (elemi szinten)

1. a személy mint valóság és mint terv,
 - emberi, keresztény, szerzetesi és piarista hivatás;
2. hivatás a megszentelt életre az egyházban: ennek jelentése, a hozzá szükséges dolgok, az ebből fakadó küldetés;
3. Krisztus személyének alapvető vonásai: léte, tevékenysége, stílusa,
 - az imádság a Bibliában: jellemzői, különféle formái;
 - a személyes élettörténet összevetése Krisztuséval;
4. Mária az evangéliumban és az egyház életében;
5. az egyház mint Isten népe és Krisztus Teste,
 - a különféle megszentelt élethivatások az egyházban;
6. a világ valósága: szükségletek, problémák, kilátások;
7. a piarista életstílus és küldetés,
 - megszületés az egyházban Kalazancius tapasztalatán keresztül.

4.1.3. Kísérés és képzés

59. *A harmadik szakasz célkitűzése*

A harmadik szakasz célkitűzése a következő:

- el kell érni, hogy azok a serdülők és fiatalok, akik bizonyos mérlegelési idő után a piarista életben vagy más, sajátos élethivatásban elkezdik meglátni saját jövőbeli életútjuk lehetőségét, tovább járjanak a hivatás útján;
- ezen az úton megfelelő képzésben és kísérésben kell részesülniük;
- végül képeseknek kell lenniük megtenni az első döntéseket, és megkezdeni annak megalapozását, hogy majd szerzetesi képzés-

ben részesüljenek.

60. *A kísérés szakasza*

A lelkipásztori tervben a hivatás fejlődésének útján feltétlenül előre meg kell tervezni a kísérés szakaszát, hiszen ennek egyik legfőbb célkitűzése a hivatások gondozása. Egész lelkipásztori tevékenységünk céljául Isten akaratának keresését és teljesítését kell kitűznünk minden kisgyerek, serdülő és fiatal életében, annak tudatában, hogy a személyes eligazítás hozzájárulhat az élethivatás teljesüléséhez. Éppen ezért ez a csúcspontja keresztény nevelő tevékenységünknek.

61. *Egyes személyek és csoportok támogatása*

Kevésbé általános szinten a hivatásgondozó segíti és támogatja a fiatalot attól a pillanattól kezdve, hogy felfedezi benne a sajátos hivatást, mindaddig, amíg a fiatal ideiglenes döntésével belép a prenoviciátus időszakába. Általában maga a jelölt nyilvánítja ki, hogy szüksége van valakinek a segítségére, aki eligazíthatja őt útján, és szüksége van arra is, hogy csatlakozzék más olyan fiatalokhoz, akik ugyanazokért az eszményekért lelkesednek.

62. *Egyéni kísérés*

Mindig szükséges az egyéni kísérés, bizonyos körülmények között pedig csak ez lehetséges. Szolgálat ez: a másik meghallgatása, dolgok tisztázása, javaslattétel, komoly mérlegelés, lelki eligazítás, a hivatás jeleinek értelmezése.

63. *Közösségi kísérés*

Közösségi kísérésre általában olyan, fiatalok által spontán módon létre hozott csoportoknál kerül sor, akikben már megmutatkoztak a sajátos hivatás pozitív jelei. Ezen csoportoknak nem csupán a hit elmélyítése a céljuk, hanem ráépítenek hitükre, és igyekeznek a csoport tagjainak segítséget nyújtani a hivatással kapcsolatos kérdések megválaszolásában, a pietás, a barátság, a közösség, a kreativitás, a kompromisszum, az együtt gondolkodás és végül a mérlegelés gyakorlásával.

64. *Hivatásgondozási központok*

A hivatást tisztázó csoportok közé tartoznak a hivatásgondozási központok, amelyek az egyes közösségek vagy az aspiránsok közössége mellett működnek. Ezek igen különböző formájúak és szerkezetűek, de van egy közös vonásuk: a hangsúly a közösségen van. Így valóban folytonosan valósulhat meg a hitben és hivatásban való növekedés, hiszen egy teljes és szabad élettapasztalatba ágyazódik, a jelöltek korának és szellemi szintjének megfelelően. Ezekben a központokban a közös élet részlegesen is megvalósulhat („nyitott jelöltségi közösség”) vagy lehet teljesebb („befogadó közösség”).

65. *E központok szerepe a jelöltek képzésében*

A hivatásgondozási központok más jellegű csoportoknál vagy az egyszerű egyéni lelkivezetésnél sokkal teljesebb és hatékonyabb módon érhetik el azokat a célokat, amelyeket a serdülők és fiatalok hivatásának mérlegelése, kísérése és képzése kapcsán megfogalmaztunk.

A központok által nyújtott segítség a következőkben állhat:

- a teljes egyéniség növekedését szolgálják;
- lehetővé teszik az emberi és keresztény szempontból gazdag közösségi élményt;
- főként a tanulás terén segítenek megfelelő magatartást, módszert és szokásokat kialakítani;
- segítenek közelről megtapasztalni Jézus Krisztus személyét;
- tisztázzák a hivatás gyökereit;
- művelik és kibontják a hivatás csíráit;
- feltárják a személyek tulajdonságait, és segítenek ezek fejlesztésében;
- a napi kötelességek és alkalomszerű kezdeményezések segítségével bevezetik a jelölteket a teljesen elkötelezett keresztény életbe;
- a piarista életet mint konkrét utat mutatják be, amelyen a jelölt elképzelései szerint megvalósíthatja a maga keresztény hivatását.

66. *A felhasznált eszközök*

Valamennyi hivatásgondozási központ törekedjen felkutatni és

használni a legalkalmasabb eszközöket, amellyel a jelölteket segítheti a képzés tartalmi részének elsajátításában:

- hozzon létre keresztény légkörű nevelői környezetet;
- ismerje meg alaposan és tartson fenn jó kapcsolatot a jelölt családjával;
- szervezze meg a közös életet az evangéliumi értékek alapján;
- vizsgálja meg közvetlenül magát a fiatal, s ebben, ha szükséges, hívja segítségül szakértők véleményét is;
- személyesen kísérjen figyelemmel minden egyes jelöltet;
- szervezzen rendszeres összejöveteleket a csoport egésze számára;
- tartson alapkatekézist a keresztény hitről;
- vezesse be a jelölteket a személyes, közösségi és liturgikus imáéletbe;
- tegye közelivé számukra lélekben Kalazanciust és a piarista rendet;
- buzdítson a komoly és felelősségteljes tanulásra.

67. *A képzés tartalma*

A) ÉLETSZERŰ MAGATARTÁSFORMÁK (az első jelek)

1. Az alkalmasság tisztázása a jelölt és a rend részéről;
2. annak a tudatosítása, hogy Krisztus követése a Vele való együtt-létben és az Ő küldetésével való azonosulásban valósul meg;
3. az Istennel való közösség mély megtapasztalása;
4. a szerzetes étellel együtt járó követelmények (helyben lakás, nőtlenség, közösségi élet, önátadás) elfogadása;
5. azonosulás a piarista lelkeséggel és karizmával, ezeknek személyes élettervvé fogalmazása;
6. valódi igénye legyen a jelöltnek, hogy az őt körülvevő valóságot a piarista rend karizmájának és küldetésének megfelelően akarja alakítani;
7. pszichikai eltökéltség a család elhagyására.

B) GYAKORLATI TAPASZTALATOK (egyszerű formában)

1. Segítség az alkalmasság megítélésében és a döntések meghozata-

lában,

- párbeszéd a nevelőkkel és a vezetőkkel,
 - a megtett út értékelése,
 - kérdőívek megválaszolása a szegénységgel, tisztasággal, engedelmességgel, közösséggel és a piarista apostoli munkával kapcsolatban,
 - tesztek kitöltése az értékrendre vonatkozóan;
2. a Biblia imádságos olvasása, hogy az Urat hallgassuk és válaszoljunk szavára,
 - hivatással kapcsolatos katekézis, Krisztus megismerésének megkezdése,
 - lelkigyakorlatok, mint az Úrral való közvetlen találkozások alkalmai;
 3. lelkigyakorlatok az Úrral való közösség érzésének növelésére, a döntés minél mélyebb szinten való meghozatalára,
 - egyéni és közösségi imaterv;
 4. életterv: ennek megszervezése a döntésből mint kezdetből kiindulva;
 5. a renddel kapcsolatos olvasmányok: az alapítóról, egyes dokumentumok, a rend története, tevékenysége,
 - kapcsolatok és közös élet piarista közösségekkel és intézményekkel: ismeretek és személyes kapcsolatok,
 - részvétel a hivatásgondozási csoport, illetve a hivatásgondozási központ életében mint előkészület a piarista szerzetesi képzés megkezdésére;
 - a tanulmányok felelősségteljes végzése;
 6. apostoli, missziós tevékenység,
 - a környező valóságról való közös reflexió;
 7. kapcsolat a családdal, hogy közel érezze magát a jelölt családja is a piarista renndhez.

C) ELMÉLETI ISMERETEK (elemi szinten)

1. részletes és személyes elemző mérlegelése azoknak a motívumoknak, amelyek a hivatás melletti kezdeti döntést erősítik (ld. 54–57. pontok);

2. Jézus követése: meghívások az evangéliumban, a boldogságok;
3. az imádság: alapelvek, egyszerű módszerek, témák a serdülők és fiatalok szükségleteinek megfelelően;
4. a szerzetesi élet alapjául szolgáló elemek: a fogadalmak, a közösség, a küldetés;
5. a piarista identitás és küldetés az egyházban és a világban;
6. a rend újabb dokumentumai, évkönyvei, tanulmányi módszerek;
7. a család és a nőtlenség a keresztény életben.

4.2. HIVATÁSGONDOZÁS AZ EGYES ÉLETSZAKASZOKBAN

68. *Az öt életszakasz*

Hivatásgondozásunk elsősorban a serdülés előtt álló és serdülő fiúkra (12–18 évesekre) terjed ki, főként ilyen korúak lévén azok a csoportok, amelyek egy-egy rendházunkkal vagy intézményünkkel kapcsolatban állnak. Mindaz, amit idáig a hivatásgondozás módszertanával kapcsolatban elmondtunk, általánosságban igaz a fiatalok e széles életkori sávjára, mindazokra, akiket az integrális nevelés keretében evangelizálunk. Mégis lehet és kell olyan hivatásgondozási módszerekről is szólni, amelyek a kisebb gyerekekhez, a felnőtt korú fiatalokhoz, illetve a felnőttekhez szólnak. Az alábbiakban az említett öt életszakasz mindegyikére fogalmazunk meg javaslatokat, amelyek segítségével a gyakorlatban az illető korának megfelelően segíthetünk a hivatás felébresztésében, kísérésében, megvizsgálásában.

69. *A kisgyerekek*

A gyermekkor (6–11 év) esetében világos, hogy a hivatásgondozás feladata lényegében a gyermekpasztorációval esik egybe, amelynek nyitottnak kell lennie a hivatás dimenziója felé is. A gyerekek számára a család és az iskola mindent betölt, számukra még szinte semmi sem létezik az iskolán kívül. Ezért sajátos kateketikai és lelkipásztori munkát kell végeznünk a szülők körében is, hogy ők is olyan környezetet teremtsenek otthon, amelyben a gyerek hite és jövőbeli hivatásának kezdeményei szabadon növekedhetnek.

Ugyanilyen fontos a megfelelő iskolai légkör kialakítása is, ahol a segítségnek és kezdeményezésnek arra kell irányulnia, hogy a gyerekekben fejlődjenek a keresztény örömhír befogadását elősegítő tulajdonságok. Ezekkel együtt az is fontos, hogy a gyerekek tudják értékelni nevelőik munkáját, lássák hitoktatóik és tanítóik odaadását és tanúságtételét, legyenek azok akár szerzetesek, akár világiak.

70. *A serdülés előtt álló fiatalok*

A serdülés előtti korszakban (12–14 év) igen fontos, hogy folyamatos maradjon a figyelem a fiatalok keresztény nevelése iránt mind a tanítás vonatkozásában, mind – s főként – az evangéliumi magatartás felmutatása terén. A serdülés előtt álló fiataloknál alapvető fontosságú a csoporthoz való tartozás tapasztalata, amelyet a hitre való nevelés irányában kell kiaknázni. Buzdítani kell a fiatalokat, hogy tartozzanak egy-egy csoporthoz, legyen az egy baráti társaság, ima-csoport, a szabadidőt közösen eltöltő csapat, egy bizonyos szolgálattal vállaló kör vagy a tanulásban egymásnak segítők csoportja. Ezenkívül jó, ha meghívjuk őket közösségi házainkban (üdülőinkben, lelkigyakorlatos házainkban) együtt eltöltendő hosszabb időszakokra is. Ekkor legalkalmasabb felvázolni a személyes élethivatás sokszínűségét a fiatal előtt, nem hagyva ki a papság, a szerzetes élet, a misszió, a piarista küldetés lehetőségét sem. Fontos, hogy ebben az időszakban a fiatalok közel érezzenek magukhoz piarista szerzeteseket, akik előttük vonzó példák a hivatásválasztás szempontjából.

71. *A serdülő*

A serdülés korszakában (15–17 év) jó a keresztény nevelést és a közösségi tapasztalatot valamilyen konkrét, kisebb gyerekek vagy rászorulók körében végzett szolgálathoz kötni (csoportvezetés kisiknek, hittantanítás, szellemi- vagy mozgássérültek segítése stb.). Ez egyben a legalkalmasabb időszak a hivatás tisztázásával kapcsolatos lelkigyakorlatokra, illetve ilyen irányú javaslatok megfogalmazására olyan fiatalok számára, akiket alkalmasnak és képesnek érzünk ennek felfogására.

A piarista szerzetes személyes közelsége ebben az igen fontos

időszakban személyes foglalkozás (vagy lelkivezetés) formájában kell, hogy megvalósuljon, valamint abban a meghívásban, hogy a fiatal belülről is megismerhesse életünket, alkalmanként vagy rendszeresen részt véve benne a körülményektől és a lehetőségektől függően.

72. *A felnőtt fiatalok*

A felnőtt fiatalok (18–25 év) életszakaszában hivatásgondozási feladatunkat, kivételektől eltekintve, az iskolán kívül kell végeznünk. A lelkipásztori folyamatok elhúzódása és a fiatalok személyes érzékenysége és érettsége mind gyakrabban arra indítja őket, hogy hivatással kapcsolatos döntéseiket ezekre a felsőfokú tanulmányokkal vagy munkával töltött évekre halasszák.

E tény kihívást jelent keresztény nevelői munkánk és hivatásgondozásunk számára. Küldetésünkhöz hozzátartozik, hogy e fiatalok számára felkínáljunk olyan csatornákat, amelyek révén az egyházhoz csatlakozhatnak és elkötelezhetik magukat csoportokban, közösségekben vagy mozgalmakban, amelyek szoros értelemben véve nem iskolai jellegűek.

Bátorítanunk kell ezeket a fiatalokat, hogy vegyenek részt valamilyen egyházi csoportosulásban, de még inkább fel kell kínálnunk, hogy a rend valamilyen csoportjához csatlakozzanak. Ezekben a csoportokban a hittanulás folyamata mellett meghívhatjuk őket bizonyos szolgálatok végzésére, és esetleg újabb elköteleződési formákba vonhatjuk be őket az evangelizáció, a keresztény nevelés, a harmadik világban végzett önkéntes munka stb. területén.

Ebben az életszakaszban személyes és baráti vezetésre (lelkivezetésre), intenzív kísérésre és képzésre van szükség a direktóriumban már leírt elvek alapján, valamint arra, hogy az illető fiatal élő, szoros kapcsolatban álljon valamely piarista közösséggel, amellyel együtt élheti imaéletét és végezheti szolgálatát.

73. *A felnőttek*

A felnőttkorban (25 év felett) minden keresztény hívő képzésének

célja, hogy a személy mind jobban felfedezze egyéni hivatását, és mind készségesebben megélje, teljesítse azt. Amennyiben környezetünkben egy felnőtt keresztényben felmerül a piarista hivatás gondolata, azaz ebbe az irányba terelik személyes tulajdonságai és körülményei, nyíltan meg kell hívnunk őt a piarista szerzetesi életre, és fel kell kínálnunk számára a hivatás mérlegelésére szükséges (nem megrövidített) időt, amelyet a felnőtt keresztényhez illő intenzív képzéssel tölthet. Kapkodás nélkül kell előrehaladnia ezen az úton, személyesen kell kísérni hivatása alakulását, és fel kell ajánlani számára, hogy mielőtt még a tényleges szerzetesi képzéshez hozzáfogna, ossza meg életét és küldetését egyik szerzetes közösségünkkel, esetleges külső tagként.

74. *Világi piarista hivatások elősegítése*

A fent leírt életszakaszokban végzett hivatásgondozási munka során biztosan előfordul sok fiatallal, akik kapcsolatba kerültek velünk és érzékenynek mutatkoztak az emberi és keresztény értékekre, hogy vonzódnak találják maguk számára Kalazancius szellemét és küldetését, ám ezt világi keresztényként kívánják megélni. Ezért ki kell alakítani egy párhuzamos javaslat, mérlegelés, vezetés és képzés lehetőségét, amely a világi piarista hivatásra irányul a keresztény és piarista értékek elmélyítése révén. Fel lehet kínálni számukra az elköteleződés különféle formáit, amelyek lehetnek állandóak vagy időlegek, egyéniak vagy közösségiak, saját vagy idegen országban végzendők, ahol az illető személy megvalósíthatja nevelői és evangélikus hivatását. Tehetségük és személyes élettörténetük szerint a piarista környezethez legközelebb állók számára fel kell kínálnunk, hogy hozzanak létre szervezett csoportokat, vagy csatlakozzanak már meglévőkhöz. Különösen pedig azt ajánljuk nekik, hogy lépjenek be a Piarista Testvériségbe, hogy így közelebbről tudjanak együttműködni a kalazanciusi misszióval intézményeinkben vagy egyéb tevékenységi formáinkban.

Hivatásgondozási munkánk kiterjesztése mind a papi és szerzetesi, mind pedig a világi hivatásokra megfelel az idők jeleinek, és nagy jelentőségű a jövő szempontjából. Egyre jobban és teljesebben

magunkévá kell tennünk Kalazancius karizmáját és evangelizáló küldetését, kinek-kinek a maga sajátos küldetéséből kiindulva, amely lehet szerzetesi vagy világi küldetés, s ebben a két egyházi út kölcsönös gazdagodását kell meglátnunk.

5. BEFEJEZÉS

75. *ALélekre nyitottan*

A piarista rendnek ez az új direktóriumja szeretne komoly segítséget nyújtani szerzeteseink és közösségeink, intézményeink és rendtartományaink számára, hogy a sajátos hivatásgondozási munka elnyerje az őt megillető központi helyet evangelizáló és nevelői szolgálatunkban. A dokumentumot nem szabad változtathatatlanak tekinteni, hiszen mindig nyitva kell állnunk a Lélek előtt, aki mindig új ajándékokkal gazdagítja az egyházat. Ebből következik, hogy a hivatásgondozást állandóan meg kell újítani, éppen azért, hogy beépüljenek azok az új igények, amelyek a hitből és az emberektől érkező „jelekből” leszűrhetők, hogy így hűen tudjunk közvetíteni Isten és az általa meghívott emberek között.

76. *Amegújult hivatásgondozás eredményei*

A következő gyümölcsöket reméljük direktóriumunktól, amelyet rendünk történetének abban a meghatározott pillanatában adunk közre, amikor az egyházban újra reményt kelt a hivatások számának emelkedése. Ez a változás már néhány piarista rendtartományban is jelentkezik. Ugyanakkor szerzeteseink és közösségeink körében is egyre nagyobb érzékenység tapasztalható a hivatásgondozás problémája iránt:

- Reméljük, hogy jobban tudatára ébredünk egyházi felelősségünknek e sajátos lelkipásztori területen.
- Reméljük, hogy nagyobb körültekintéssel viszonyulunk ezután mindenegyres serdülőhöz és fiatalhoz.

- Reméljük, hogy nő a hivatások száma, és azt is, hogy jobban felkészülnek a jövőben a hivatásgondozással foglalkozó szerzetesek és világiak.
- Reméljük, hogy hivatásgondozást segítő intézményeink megszületnek, illetve megújulnak.

77. *Ezen eredmények elérésének feltételei*

Mindezeket akkor érhetjük el, ha hivatásgondozó tevékenységünk:

- nem lesz más, mint mélyen átélt szerzetesi identitásunk normális kifejeződési formája;
- nevelői és evangelizáló munkánk alapvető része és csúcspontja lesz;
- ösztönzője lesz minden egyes piaristának a folyamatos képzésben;
- az egész rend megújulásának mindenkitől felvállalt része lesz.

78. *Tekintetünkkel és imánkkal Máriához fordulunk*

E direktórium végén tekintetünket Mária, Jézus anyja felé fordítjuk, ōhoz, aki titokzatosan egy Istennek és az egyháznak a misztériumával, s ily módon minden olyan hivatás titkával is, amely Isten és az egyházi közösség szolgálatára való meghívás. Ő az a teremtmény, aki a legtökéletesebben megélte hivatását, hiszen nincsen rajta kívül senki, aki így tudott volna felelni a legnagyobb Szeretet hívására, aki átalakította őt az Atya leányává, a Fiú édesanyjává, a Szentlélek jegyesévé. Ezért ő a hívő közösség példaképe és minden hivatás mintája, különösen a piarista hivatásoké. Őhoz fordulunk bizalommal, s kérjük közbenjárását.

79. *Kalazanci Szent József példája*

Kalazanci Szent Józsefhez is odafordulunk, aki maga kísérte figyelemmel és irányította kora piaristáinak hivatását. Ő attól a vágytól vezettetve, hogy a Kegyes Iskolák Rendje ne csak Rómában, hanem az egész világon megmaradjon és növekedjen, azt szokta volt mondani, hogy ha iskoláink jól működnek, nem lesz soha hiány emberekben, akik felvételüket kérik a rendbe, értelmes, eszes, jól nevelt emberekben, lehetőség szerint saját iskoláinkban nevelt fiatalokban,

akiket megbízhatóknak tarthatunk. Azt tanácsolta, ne könnyítsük meg túlzottan ezek felvételét, inkább tartsuk őket vissza, hogy megismerhessük hivatásukat és személyes tulajdonságaikat. Kalazancius örvendezett, amikor valamelyik fiatalban valóban elszántságot látott arra, hogy *Isten anyjának szegénye* legyen az Úr iránti szeretetből. Ha hivatásuk őszinte, mondotta, megerősödik és kitisztul az imádságban, Isten nagyobb dicsőségére.

Kalazancius személyesen imádkozott azért, hogy a jelöltek megfelelő megvilágosítást kapjanak, és el ne tévesszék a helyes döntést hivatásukkal kapcsolatban. Mindenkit arra buzdított, hogy szüntelenül kérje az Urat, hogy ajándékozza meg a rendet számos és jó hivatással.

Azt is szokta volt mondani, hogy ha a piarista valóban szereti rendjét, akkor ezt nemcsak azzal mutatja ki, hogy jó példával jár elől a szerzetesi életben, hanem azzal is, hogy hivatásokat ébreszt a rend számára.

Rendalapító szent atyánk közbenjárására adja meg az Úr, hogy megvalósíthassuk az ő szándékait és terveit a hivatások területén, és alkalmazni tudjuk az ebben a direktóriumban foglalt irányelveket és eszközöket a hivatásgondozás területén.

JEGYZETEK

(Az egyes pontokhoz felhasznált dokumentumok)

- Bev. a PSZK bevezetése, 88; KK 22; EK'91 I; KT 1.2.1; HF előszó, 5.
1. CC 6–7; PSZK 22–26, 31–33, 88–89, 261–262; EK'91 I, VII; FKT 1, 5–7; HF 13–19, 22–24, 31–36; MR 11.
 2. PSZK 4–5, 27–28, 60–62; ZáróD 7–8, 13, 15; HF 14–16, 36; PDV 12; ChL 10–17, 55.
 - 3–4. K 1–13; PSZK 6–11; EK'91 VIII; FKT 3; ZáróD 9–10; HF 40–43; MR 11–12.
 5. PSZK 12–21, 26; EK'91 I, II, VII; FKT 6–12; LE 44–46; PDV 36.
 6. CC 2, 16, 21–23; EK'91 1.1, 1.5, 1.6, 5.1, 5.3, 5.5–5.8; ZáróD 42; HF 44–46, 67–70.
 8. HF 58, 70, 79; PDV 36; ChL 59–61.
 9. HF 26–29, 71, 78; PDV 7, 8; Irányelvek 88; ChL 61–62.
 10. PDV 6, 9; Irányelvek 87.
 11. PSZK 86–87; ZáróD 25, 42–43; HF 79–80.
 12. FKT 24; HF 27, 43.
 13. PSZK 26–66; FKT 8; HF 30–36; PDV 34–35.
 - 14–15. PSZK 3, 86; ZáróD 37–40, 42–45; HF 58–63; PDV 41; ChL 28–29.
 - 16–20. K 37; R 71; PSZK 56–58, 61; EK'91 1.3; ZáróD 10; HF 26–28, 40–43, 64–66; ET 55.
 21. PSZK 56–58; FKT 2–6; HF 64–66; PDV 70; Irányelvek 67.
 - 22–24. CC 3; ZáróD 54–56; HF 37–39, 86–87.
 25. Tonti 16; PSZK 67; FKT 13.
 26. PSZK 69–71; FKT 29–30.
 28. PSZK 83, 88; FKT 25.
 29. K 96, 170, 186, 198; R 144, 146; FKT 26; ZáróD 31–34; HF 94–98.
 30. R 148; FKT 27; ZáróD 27–61.
 - 31–36. EK'91 1.2; ZáróD 57–61; HF 63–63, 92–94.
 37. ZáróD 48; PDV 34–35.
 - 38–45. ZáróD 19–24, 45, 49; HF 47–51, 88; PDV 36–38.
 - 47–57. ZáróD 49; HF 86; PDV 10, 39; Irányelvek 89.
 - 59–66. R 145, 154–155; ZáróD 50–55; HF 37–39, 87; PDV 40.
 68. ChL 45–47, 58.
 73. R 222–223; ZáróD 47; HF 25.
 74. PTT 9–12; ChL 57–63.
 75. ZáróD 5.
 - 76–77. HF 99.
 78. PSZK 29–30; ZáróD 17; PDV 36, 82; Irányelvek 20, 110.
 79. LevGy 3798, 2559-1, 4059, 4552, 2332-1, 2581-1, 4031, 352, 727a, 853, 215, 2503, 1236, 552, 2607.

TARTALOM

ELŐSZÓ	5
RÖVIDÍTÉSEK	9
BEVEZETÉS	10
1. A PIARISTA HIVATÁS	11
2. Az egyház: meghívott és küldetéssel felruházott közösség	11
3. Kalazancius meghívása	11
4. A piarista szerzetesek hivatása	12
5. A szerzetes képzése mint hivatásának tápláló forrása	12
6. A fiatalok hivatásának szolgálatában	12
2. IFJÚSÁGPASZTORÁCIÓ ÉS HIVATÁSGONDOZÁS	13
7. Az ifjúságpasztoráció és a hivatásgondozás összehangolása	13
8. A hivatásgondozásnak az egész lelkipásztori munkát át kell járnia	13
9. A hivatásgondozást hátrányosan befolyásoló tényezők	14
10. A hivatásgondozást elősegítő tényezők	15
11. A lelki tapasztalat és a fokozatos képzés	16
12. A piarista karizma szerepe a hivatásgondozásban	16
3. KÖZÖS ELEMEEK	
A HIVATÁS KEZDETI NÖVEKEDÉSÉBEN	17
3.1. A HIVATÁSGOND. KÖZVETÍTŐI, SZEREPLŐI ÉS FELELŐSEI	17
13. Személyek és csoportok közvetítő szerepe a hivatásgondozásban ..	17
14. Világiak és keresztény csoportok	17
15. Szerepük a felvilágosításban és a képzésben	18
16. Piarista szerzetesek és közösségek	18
17. A szerzetesek Istennek szentelt, közösségi és imaélete	18
18. A szerzetesek lelkipásztori és pedagógiai tevékenysége	19
19. A szerzetesek tanúságtétele a boldogságról	19
20. A szerzetes élet jelentése az értékek szemszögéből	19
21. Az ebből következő teendők	20
22. A hivatásgondozás mint a megszentelt élet dinamikus eleme	20
23. A hivatásgondozást végző szerzetesek felkészítése	21

24. E szerzetesek pótolhatatlan szerepe	21
3.2. A HIVATÁSGONDOZÁS CÉLKITŰZÉSEI ÉS TARTALMA	22
25. A hivatásgondozás általános célkitűzése	22
26. Az általános célkitűzések és a képzés tartalma	22
3.3. A HIVATÁSGONDOZÁST SEGÍTŐ STRUKTÚRÁK	23
27. A hivatásgondozás funkcionális struktúrái	23
28. Direktóriumok, tervek és programok	23
29. A rendi előjárók szerepe	23
30. A koordinátorok szerepe	24
31. A rendtartomány hivatásgondozó csoportjának tervezete	24
32. A tervezet kidolgozásának kritériumai	25
33. A tervezet szerkezete	25
34. Részletek	26
35. Az értékelés	27
36. A következő tervezet elkészítése	27
4. SPECIÁLIS ELEMEEK A KÉPZÉS SZAKASZAIBAN	28
4.1. A HIVATÁSGONDOZÁS MÓDSZERTANI KÉRDÉSEI	28
37. „A hivatás evangéliumának” szakaszai	28
4.1.1. A hivatás ébresztése és javaslása	28
38. Az első szakasz célkitűzése	28
39. Fohászkodás a hivatások adományáért	28
40. Fejlesztendő képességek	29
41. A folyamat kezdete	29
42. Nevelő tevékenységek	29
43. A hivatás nyílt felkínálása	30
44. A felkínálás feltételei	30
45. A legmegfelelőbb időpontok	30
46. A képzés tartalma	31
4.1.2. Mérlegelés és választás	33
47. A második szakasz célkitűzése	33
48. A mérlegelés feltételei	33
49. Mélyből jövő motivációk	33
50. A motivációk tisztázása	34

51. Mérlegelés az evangélium fényénél	34
52. A lelkipásztor által nyújtott segítség	34
53. Mérlegelés a rend részéről	35
54. Az alkalmazott kritériumok értéke	35
55. Az emberi dimenzióra vonatkozó kritériumok	35
56. A keresztény dimenziót érintő kritériumok	36
57. A sajátosan piarista dimenzióra vonatkozó kritériumok	36
58. A képzés tartalma	37
4.1.3. Kísérés és képzés	38
59. A harmadik szakasz célkitűzése	38
60. A kísérés szakasza	39
61. Egyes személyek és csoportok támogatása	39
62. Egyéni kísérés	39
63. Közösségi kísérés	39
64. Hivatásgondozási központok	40
65. E központok szerepe a jelöltek képzésében	40
66. A felhasznált eszközök	41
67. A képzés tartalma	41
4.2. HIVATÁSGONDOZÁS AZ EGYES ÉLETSZAKASZOKBAN	43
68. Az öt életszakasz	43
69. A kisgyerekek	43
70. A serdülés előtt álló fiatalok	44
71. A serdülők	44
72. A felnőtt fiatalok	42
73. A felnőttek	46
74. Világi piarista hivatások elősegítése	46
5. BEFEJEZÉS	47
75. A Lélekre nyitottan	47
76. A megújult hivatásgondozás eredményei	47
77. Ezen eredmények elérésének feltételei	48
78. Tekintetünkkel és imánkkal Máriához fordulunk	48
79. Kalazanci Szent József példája	48
JEGYZETEK	50

Olvasóink figyelmébe ajánljuk a Magyar Katolikus Hivatásgondozó Intézet két legutóbbi kiadványát:

Egyházi Hivatások Pápai Tanácsa:

Új hivatásokat egy új Európa számára (In verbo tuo...)

A „Papi és szerzetesi hivatások Európában” Nemzetközi Kongresszus záródokumentuma, Róma, 1997. május 5–10.

Kiadja a Magyar Katolikus Hivatásgondozó Intézet, 1999.

A te szavadra...

Nemzeti Hivatásgondozó Kongresszus, 1997. október 16–18.

E kötetben többek között

Bábel Balázs, Sztrillich Ágnes SSS, Jelenits István Sch. P., Bíró László, Várnai Jakab OFM, Amadeo Cencini FDCC tanulmányait találjuk.

Kiadja a Magyar Katolikus Hivatásgondozó Intézet, 1999.

Kiadja a Kalazancius Tanulmányi Központ
1444 Budapest VIII. ker., Pf. 266
Készült a szegedi Agapé Ferences Nyomdában
500 példányban

ISBN 963 00 2590 6

ISSN 1585–2210